

குடும்பாளி

ஐப்பதி மூலம் 2003

விவரியீடு

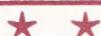
சுந்தரீயான் ஆச்சிரிய கலை கலைபஞ்சார்ட் பேரவை

நூற்று வழி

பகைநப்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை
தகமைக்கண் தங்கிற் ரூலகு (யாளன்
பொருள்:-

பகைவரையும் நன்பர் ஆக்கிக்
கொண்டு நடக்கத்தக்க நல்லவரின்
பெருமையுள் உலகம் அடங்கி நடக்
கின்றது. (874)

நற்சிந்தனை

ஆசான் அருள்

கலிவிருத்தம்

அகரத்தில் உகரமும் மகரமும் சேர்த்து
சிகரமும் வகரமும் யகரமுஞ் செபித்தாற்
பகரவொன் ணாத பாத மணிந்து
தகரா காயத்தில் தனித்து வாழலாம்.

அகவிடத் தாசான் அருளா லடியேன்
புகலும் பத்தும் போற்றி யேத்துவார்
இயல்சேர் இருவினை இடுக்கண் நீங்கிப்
பகவிர வில்லாப் பதவி யடைவரே.

ஞானச்சுடா

வெளியீடு :

சந்திதீயான் லூச்சீரம் சைவ கலைபண்பாட்டுப் பேரவை

ஞானச்சூடார்

வெளியீடு—2

கடார்-70

2003 ஜப்பா பாரந்தக்கம்

ஆணவம்	1	-	5
திருவருட்பயனின் வசனஞாபம்	6	-	8
சண்டேகர் நாயனார் பெருமை	9	-	11
ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜெயந்தி	12	-	14
சமுதாயப் பார்வையில்.....	15	-	19
யார் இந்த(ச) செல்லம்மா	20	-	22
காணபத்தியம்	23	-	26
மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும்.....	27	-	30
இரங்கற்பா	31	-	32
மெய்கண்ட தேவர்	33	-	35
அரெநிமிட நேரம்	36	-	37
ஓளவையார் அருளிச்செய்த நல்வழி	38	-	39
நித்திய அன்னப்பனி.....	40	-	42
இரங்கற்பா	43	-	44
சந்திதியான்	45	-	48

அன்பளிப்பு:- மலர் ஒன்று 30 ரூபா

வருடச்சந்தா தபால்ச்செலவுடன் 385 ரூபா

சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவகலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர்.

அச்சுப்பதிப்பு. அச்சகம் சந்திதியான் ஆச்சிரமம்
தொண்டைமானாறு.

ஞானச்சுடர் புரட்டாதி மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

மேற்படி புரட்டாதி மாத மலருக்கான வெளியீட்டுரையை அ. க. த. கிருஸ்னராசா அவர்கள் வழங்கினார்கள். தாம் செய்கின்ற தொண்டைப்பற்றி அதிகம் குறிப்பிடாது ஆச்சிரமமும் பேரவையும் இந்த மலரை வெளியீட்டு வருவது பாராட்டப்பட வேண்டியது என்பதை தனது ஆரம்பங்களில் கிருஸ்னராசா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

வந்தவர்களுக்கு மட்டும் பசி ஆறு உணவளித்து வாழ்வளித்துக் கொண்டிருந்த இந்த ஆச்சிரமமும் பேரவையும் இன்று நலிவற்றவர்களுக்கு என்ன தேவை என்று கேட்டு ஆராய்ந்து அவற்றை எல்லாம் பூர்த்திசெய்யுமளவுக்கு சமுகசேவை செய்யும் நிறுவனமாக விரிவடைந்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது எனத் தெரிவித்தார்கள்

மதமாற்றம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் இக்காலகட்டத்தில் முன்பள்ளி போன்றவற்றிலூடாக வேற்று மதத்தவர்கள் ஊடுருவ முயற்சிக்கும் இக்காலகட்டத்தில் இந்த அமைப்பினர் இவற்றை எல்லாம் முறியடிக்கும் வகையில் தமது சேவைகளை விரிவுபடுத்தி வருவது பாராட்டுக்குரியது எனக் குறிப்பிட்டார்கள்.

மதிப்பீட்டுரை:-

மதிப்பீட்டுரையை ந. சிவபாதம் புத்தொளி அவர்கள் வழங்கினார்கள். மாதாந்த ஆத்மீக சஞ்சிகையாக 69 வது மலரை இவர்கள் வெளியீடு செய்துள்ளார்கள் என்றால் அதற்கு ஒரு உந்து சக்தி உள்ளது அதுதான் சன்னிதி முருகனின் திருவருள் என்பதை புத்தொளி அவர்கள் எடுத்து விளக்கினார்கள்.

பலவகைப் பட்டவர்களுக்கும் சஞ்சிகையில் இடம் வழங்கி வருவதனைக் குறிப்பிட்ட சிவபாதம் அவர்கள் வருடத்தில் ஏறத்தாழ 25 பெண் எழுத்தாளர்கள் தமது ஆக்கங்களை வழங்குவதற்கு இந்த சஞ்சிகை இடம் வழங்கியிருப்பதை ஆதாரத்துடன் எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

வேறு எந்தமதத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு எமது மதத்தில் அற்புதங்கள் இடம்பெற்றுள்ளதை எடுத்துக்காட்டி அவை வெளிப் படுத்தப்படாதிருந்த குறையை தற்பொழுது ஞானச்சுடர் ‘சந்நிதியான்’ என்ற தலைப்பில் வெளியீடு செய்துவருவதனால் அவை வெளிப்படுத்தப்பட்டு வருவதையும் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

சிவசாமியருள் குகாவருகவே

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

கங்கையொடு கொன்றையுங்
கலைமதியு மணிவேணி
கண்ணுதல் தந்த முருகா
கடியழும் மலத் தவணர்
கலங்கவே வேல்விட்ட
கந்தபிரா னேவருகவே

மங்குல்தவழ் திருப்பரங்
குன்றினுடன் செந்திலிலும்
வைகுவாய் வருக வருக
மனமொடுங்கு மாவினன்
குடியுட னேரகழும்
வளமுடைய குன்றம் எல்லாம்

தங்கியே பழழ தீர்
சோலையுடனீழுத்தில்
பழம்பதி கதிர் காமத்தில்
பரிவான மாவையொடு
கந்தவனம் நல்லூராம்
பகரிஞ்ஞவை மண்டுரிலும்

சங்கினொடு கயல் புரஞ்ச
தொண்டைமானாற்றயவிற்
சந்நிதியிற் கோயில் கொண்ட
சண்முகா வருக பெரும்
புண்ணியா வருக சிவ
சாமியருள் குகா வருகவே

முதுபெரும் புலவர் வை. க. சிற்றங்கலம்

சூடர் தரும் தகவல்

தற்பொழுது நிலவுகின்ற சமாதானச் சூழ்நிலையாலும் பல்வேறு வகையில் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் நிதிவசதியாலும் அதிகமான ஆலயங்கள் புனரமைக்கப்பட்டு புதுப்பொலிவுடன் காட்சி அளிக்கின்றன.

இவ்வாறு கட்டிட அமைப்புக்கள் ஏனைய வசதிகள் என்பன சிறப்பாக இருப்பதால் மட்டும் ஆலயங்கள் சிறப்பாகச் செயற்பட முடியாது. சரியான திட்டமிடலுடன் ஆத்மீகச் செயற்பாடுகளில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படுவதால் மட்டுமே ஆலயத்தின் நித்திய பூசை, மற்றும் விஷேட பூசைகள், உற்சவங்கள் போன்றவற்றை சிறப்பாகச் செயற்படுத்தி அந்த ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆண்டவனின் இறையருளை அனைவருக்கும் கிடைக்கச் செய்ய முடியும்.

இவ்வாறு ஆலயங்களைப்பேணி இறையருளைப் பெறுவதால் மட்டுமே நாம் உலகில் எல்லாவகையான துன்பங்களுக்கும் ஈடுகொடுத்து நிம்மதியாக வாழமுடியும். இவ்வாறு செயற்பட்டதனால் தான் கடந்த காலங்களில் ஏற்பட்ட மிக நெருக்கடியான காலகட்டங்களிலும் நாம் நிலை குலையாது வாழ்க்கூடிய பக்குவழும், தைரியமும் எமக்கு ஏற்பட்டது.

இதனை உணர்ந்ததனால் இன்றும் பலர் அவ்வாறு ஆலயங்களை நல்ல முறையில் பராமரித்து வருவதைக் காணமுடிகின்றது. இவ்வாறு ஆலய நிர்வாகத்தினர் செயற்படும் பொழுது ஆலயத்தின் சூழலில் உள்ளவர்கள் மேலும் ஆர்வத்துடனும், அக்கறையுடனும் தாழும் ஈடுபடும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இதனால் ஒட்டுமொத்தமாக நல்ல ஆத்மீகச்சூழல் ஆலயச்சூழலில் எங்கும் வெளிப்படும் நிலைமையை ஏற்படுத்தவும் முடியும்.

இத்தகைய சூழ்நிலையே எல்லா இடங்களிலும் பேணப்பட வேண்டும் மாறாக ஆலயத்தின் வெளித் தோற்றத்தை மட்டும் சிறப்பாகவும் பகட்டாகவும் ஏற்படுத்திவிட்டு நித்திய பூசை உட்பட ஆலயத்தின் அன்றாட செயற்பாடுகளில் ஏனோ தானோ என்ற நிலையில் செயற்படுவது எந்த வகையிலும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒன்றாகும்.

ஆகவே ஆலய விடயங்களிலேனும் அனைவரும் பொறுப்புடனும், தூய்மையுடனும் செயற்பட்டு ஆண்டவனின் திருவருளைப் பெற்று நிம்மதியான வாழ்க்கைக்கு வழி ஏற்படுத்துவோமாக.

**ஜப்யாசி மாத
சிறுப்பும் பிரதி பெறுவோர்**

கனகரெட்னம் கனகசபேசன்

(கண்டா)

இரத்தினம் துரைராஜா

(NO. 6 ஸ்கெல்ரன் காடின் கிருளப்பனை கெரமும்பு 5)

உரிமையாளர்

(பகலோன் வர்த்தக நிலையம், மருத்துவமனை வீதி - யாழ்)

திரு சி. முருகவேள்

(கிராம அலுவலர், இடைக்காடு)

தலைவர்

(ப. நோ. கூ. சங்கம் - தெல்லிப்பழை)

திரு க. யீஸ்கந்தராசா

(பிரதி அதிபர், அச்சவேலி மத்திய கல்லூரி)

செயலாளர்

(கலைமகள் ச. ச. நிலையம் இடைக்காடு)

திரு செல்லையா சிவசம்பு

(இளைப்பாறிய அதிபர் - வள்ளாய்)

செயலாளர்

(மாணிக்க இடைக்காடர் ச. ச. நிலையம் இடைக்காடு)

திரு நா. உமாசங்கர்

(கழுரி வீடியோ அச்சவேலி.)

திரு சி. சிவச்செல்வம்

(அதிபர் விநாயகர் வித்தியாலயம், வல்வெட்டி)

அதிபர்

(அரசினர் த. க. பாடசாலை, சிறுப்பிட்டி..)

திரு சி. சிவநேசன்

(ஞானவாசா தேவாலய வீதி - சங்கானை)

அதிபர்

(யா / கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, கோப்பாய்)

அதிபர்

(யா / அதிபர் இந்துக் கல்லூரி, நீர்வேலி.)

திருமதி மாலினி கிருஷ்ணனந்தன்

(கலாச்சார உத்தியோகத்துர், கோப்பாய்)

திரு க. இரத்தினம்

(இளைப்பாறிய கிராம உத்தியோகத்துர் கரணவாய்)

திரு சி. வேஸாயுதம்

(இளைப்பாறிய அதிபர், திருத்தனி - கரவெட்டி.)

அதிபர்

(யா / உடுப்பிட்டி அ. மி. கல்லூரி)

அதிபர்

(யா / வடஇந்து மகளிர் கல்லூரி, பருத்தித்துறை.)

அதிபர்

(யா / சிவப்பிரகாச வித்தியாலயம், தும்பளை)

அதிபர்

(யா / கரணவாய் மகா வித்தியாலயம்.)

அதிபர்

(யா / விக்னேஸ்வராக் கல்லூரி கரவெட்டி)

திரு க. சிவகுருநாதன்

(துவாரகா வெதுப்பகம், நவின்டில்)

திரு க. குமாரதாசன்

(பொதுச் சுகாதாரப் பரிசோதகர், நயினாதீவு)

Dr. M. யோகேஸ்வரதேவர்

(கரவெட்டி)

ச. கோணேஸ்வரன்

(223 கோவில்வீதி நல்லூர்)

துரையப்பா இராசகுலநாயகம்

(கைதடி கிழக்கு)

★ ★ ★ ★

ஆணவம்

செல்வன் கு. குணாளன்

எம் இடம் ஏதுமில்லையென நினைப்பது ஞானம், எம்மைத் தவிர ஏதும் இல்லை என நினைப்பது ஆணவம், ஞானம் பணிந்து பணிந்து வெற்றி மேல் வெற்றி யாகப் பெறுகிறது. ஆனால் ஆணவமானது நிமிர்ந்து நின்று அடி வாங்குகிறது.

“நான் எல்லாம் செய்ய வல்லவன்.” “எனது முயற்சி பினால் எதையும் சாதித்து விடுவேன்.” என்ற எண்ணத்தை ஒருவர் மனத்தில் தோன்றச் செய்வது ஆணவமாகும். இதன் காரணமாக ஆன்மா சிற்றறிவும், சிறுதொழிலும் உடைய தாய் இருக்கிறது. ஆணவத்திற்கு அடிமையாகித் தீயவழிகளிற் செல்வது இலகு. ஆனால் ஆணவத்தை

“இருபொருளும் காட்டாது இருஞருவம் காட்டும்
இருபொருளும் காட்டாது இது”

என எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது எமது புராண இதிகாசங்களில் ஆணவத்தால் அழிந்தவர்கள் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளனர். இராமகாதையில் இராவ

அடக்கி நல்ல வழியிற் செல்வது என்பது அவ்வளவு எளிதன்று. ஆயினும் நாம் எமது இந்துமத நெறியில் நின்று இயலுமான வரை முயன்றால் இப்பிறவியிலே முத்தி கைகூடாது போகினும். இனி வரும் பிறவிகளிலேனும் அது சித்திப்பது திண்ணம்.

ஆணவமானது இரு ஸ எ விடக்கொடியது. ஏ ன னி ஸ இருள் ஆனது தண்ண வெளிப் படுத்தும். தான் மறைத்து நிற்கும் பொருளை வெளிப்படுத்தாது. ஆனால் சூக்கும் இருள் எனும் ஆண வ மா ன து பிற பொருள்கள், தன் இயல்பு ஆகிய இரண்டையும் காட்டுவது இல்லை. இவ்வண்மை திருவருடபயன் இருண்மல நிலையில்.

ஜன் ஆணவத்தால் அழிந்தான். மகாபாரதத்தில் தூரியோதனன் ஆணவத்தால் அழிந்தான். நரகாசரன் கிருஷ்ணபரமாத்மாவி னால் அழிக்கப்பட்டான். சூரன்

பிறருக்கு நீ உதவியதை நினைக்காதே

ஆனவம் தலைக்கேறியதால் முருகப்பெருமானால் அழிக்கப் பட்டான். ஏன் படைத் தல் தொழிலைச் செய்யும் பிரம்மா “நான் என்ற கர்வம் கொண்ட தனால் சிறுவனாகிய முருகனாற் தலையில் குட்டும்பட்டுச் சிறையிலும் வாடி, பின் தனது பிழையை உணர்ந்து செருக்கடங்கித் திருந்தினார். இராவணன், துரியோதனன், நரகாசரன், சூரன் ஆகியோர் ஆணவத்தின் அடையாளச் சின்னங்களாவர். இவர்களது முடிவு கொடுமையானதைக் காட்டி இந்துமதம் ஆணவம் பிடித்தவர்களை எச்சரிக்கை செய்கிறது.

நான் என்ற எண்ணம் ஒரு வனுக்குத் தோன்றுகிறது; என்றால், அவன் தோல்வியைச் சந்திக்கத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறான் என்று பொருள். அறிவு குறைவானவர்க்கு ஆணவம் வருகிறது. நிறைவானவர்க்கு அது வருவது இல்லை. வெற்றி மயக்கம் ஏற, ஏற அறிவு தடுமாறி முட்டாள் தனமான தைரியம் தோன்றி “எல்லாம் நாமே” என்ற எண்ணம் பிறந்து தடுமாறிக் காரியம் செய்யத் தொடங்கியதும் தோல்விகள் ஒவ்வொன்றாக வந்து ஈற்றி ஸ் ஆணவக்காரன் கூனிக்குறுகிப் போகிறான்.

ஒருவனுக்கு ஒரு வெற்றி கிடைத்து விட்டால், அதை

வைத்துக்கொண்டு தனக்கே இனி எல்லா வெற்றியும் என நினைப்பது ஆணவத்தின் செயலாகும். எனவே ஒருவன் ஆணவம் கொள்ளாது வாழ்க்கையில் பணிந்து சென்றால் அவனுக்கு எல்லா வெற்றிலும் வெற்றி கிடைப்பது நிச்சயம். ஆணவம் பிடித்தவனை இறைவன் கூடத்திருத்தமாட்டார். அவன் இறைவனை மனதார நினைத்தாலும் அவனுக்கு இறையருள் கிடைப்பதில்லை. எனவே ஆணவம் பிடித்தவர்கள் ஈற்றில் அழிந்து போவது தின்னைம் எனவே மாணவர்களாகிய நாம் ஆணவம் கொள்ளாது மிகவும் பொறுமையாக நடந்து இறைவனை பெற்றே ராரை. குருவை மனதார மதித்து நடந்தால் வாழ்க்கையில் முன்னுக்கு வரலாம் என்பதில் எந்த விதமான ஐயமும் இல்லை.

இவ்வுலக வாழ்வில் ஒருவர் மற்றவரைத் தாக்குவதும், மற்றவர் அவரை திருப்பித்தாக்குவதும் வழக்கமாக விட்டது. ஆனால் சிலர் அடக்கத்தோடும் பொறுமையோடும் இருந்த வண்ணைம் திரும்ப மற்றவரைத் தாக்கமாட்டார். இதற்கு உதாரணமாக திருமுருக்கிருபானந்தவாரியார் கூறிய சிறுகதையைக் கூறலாம்.

அதாவது ஒரு கொயில் யானை குளி த்து நெற்றியில் விழுதிப் பூச்சுடன் சுத்தமாக

.....

ஓர் ஒடுக்கமான பாதையில் வந்து கொண்டிருந்தது. அப்போது எதிரே ஒரு பன்றி சேற்றிற் புரண்டுவிட்டு வாலை ஆட்டிக் கொண்டுவந்தது. யானை இதை ணக்க கண்டு ஓரமாக ஒதுங்கிப் பண்றிக்கு வழிவிட்டது. அப்பன்றி எதிரே வந்த இன்னொரு பன்றி யிடம் பார்த்தாயா? அந்த யானை எனக்குப் பயந்து வழி விட்டுத்தந்ததை என்றுசொல்லிச் சிரித்தது. அதே நேரம் கோயில் யானையைப் பார்த்து இன்னொரு யானை “அப்படியா நீ பயந்து விட்டாயா? என்று கேட்டது. அதற்குக் கோயில் யானை “நான் சுத்தமாக இருக்கிறேன்” பன்றியில் உள்ள சேஷு என்மீது விழுந்து விடக்கூடாது என்பதற் காகத்தான் ஒதுங்கி னேன். “நான் மிதித்தால் அது இறந்து விடும். ஆனால் எனது கால் சேறாகி விடும்” என்றதாம்.

இக்கதையின்படி சிறியவர்களின் ஆணவத்தைக் கண்டு நாழும் ஆணவம் கொண்டு ஏட்டிக்குப் போட்டியாகாது, நாம் அடக்கத்தோடு ஒதுங்கி விலகி நடப்பது என்றும் நன்மையையே தநம். முன் னேற நினைப்ப வர்க்கு ஆணவம் ஒரு தடைக்கல்லாக இருக்கிறது. ஆணவத்தின் மூலம் வெற்றியோ, இலாபமோ கிடைப்பது இல்லை.

இந்த நவநாகரிக உலகில் “நான் பணக்கார வீட்டுப்

பெண் என்ற செருக்கில், கணவனை மதிக்காத மனைவியும், மனைவியைத் துன்புறுத்தும் கணவனும், தாய், தந்தையரை மதிக்காத பிள்ளைகளும், சமயப் பெரியார்களைக் கனம் பண்ணாத மக்களும், குருவை மதிக்காத மாணவர்களும் வயதான பெரியோரை மதிக்காத இளைஞர், யுவதிகளும், அண்ணனை மதிக்காத தமிழியும் என்றைக்கோ ஒரு நாள் தாங்கள் செய்த தவறிற்கு மனம் வருந்தி தண்டனை அனுபவித்தே தீர்வார்கள் என்பது இந்துமதத்தின் கொள்கை ஆகும். இப்படியாக இவர்கள் எல்லாம் நடப்பது ஆணவச் செருக்காலே யாகும். இவர்கள் எல்லாம் ஒரு கட்டத்தில் அவமானத்தாலும், வெட்கத்தாலும் கூனிக்குறுகிப்போய் விடுகிறார்கள்.

எதற்கும் நாம் காரணம் அல்லோம் ஏதோ ஒரு சக்திதான் (இறைவன்) காரணம் என்று என்னுபவன் ஆணவத்திற்கு அடிமையாவதில்லை. ஆணவத்தாற் பலர் அழிந்து போய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அடக்கத்தால் தோல்விகளில் இருந்து மீண்டும் வெற்றிகரமாக முன் னேறியவர்களும் உள்ளனர்.

ஆணவம் தலைக்கேறித் தோற்றமைக்கு முயலும் ஆமையும் கதையை உதாரணமாகக் கூறலாம். முயல் தாண் ஒடுவதில்

கெட்டிக்காரன் என்ற ஆணவத் தால் பந்தயத்தில் தோற்றது. ஆமை அடக்கமாக இருந்தபடி யாற் பந்தயத்தில் வெற்றி ஈட்டியது.

விஞ்ஞானிகள் ஆணவம் கொள்ளாது பொறுமையாகவும் அமைதியாகவும் இருந்து பரிசோதனைகள் செய்தமையால் தான் இவ்வுலகிற்கு பல அரிய பொக்கிஷங்கள்கிடைத்துள்ளன.

மேலும் துரியோதனை ஆணவத்துடன் உதவிகேட்க கிருஷ்ணரிடம் சென்று தோற்றும், அரச்சனன் அடக்கத் தோடும் பொறுமையோடும்

“எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல்”

என்றார் வள்ளுவப் பெருந்தகையார் அதேபோல்

“அடக்கம் அமரான் உய்க்கும்” என்றவரும் அவரே

இன்றைய விஞ்ஞான விந்தை உலகில் விஞ்ஞானம் வளர்ச்சி அடைந்து சந்திரனிலேயே மனி தன் காலடி பதித்துவிட்ட நேரத் திலமக்கள் மனத்தில் மனிதநேயம் அடக்கம், பொறுமை அருகி வருவதைத் தான் காணக்கூடிய தாக இருக்கிறது. இது ஒரு வேதனை தரும் செயலாக இருக்கிறது கல்வி புகட்டும் குருவை இம்சித்துப் பேசுபவர்கள் ஆணவத்தினை விட்டு அடக்கத்துடனும், பொறுமையுடனும் இருந்து வந்தால் வெற்றி நிச்சயம் கிட்டும். இந்துக்கள் வற்புறுத்தும் பணிவும், அடக்கமும்

கிருஷ்ணரிடம் உதவி கேட்கச் சென்று வெற்றி பெற்றமையும், இவ்வுலகத்தில் ஆணவம் வெற்றி அடையாது என்பதையும், அடக்கம், பொறுமை வெற்றி தரும் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

பாரதப் போரில் ஆணவம் தோற்றுப் போனது அடக்கம் வெற்றி பெற்றது.

ஆணவத்தோடு நிமிர்ந்து நிற்கும் தென்னை புயற்காற்றில் முறிந்துவிடுகிறது. மீண்டும் எழுந்து நிற்க முடியாது. ஆனால் நாணற்புல் பணிந்து, வளைந்து எந்தப் புயற்காற்றிலும் தப்பி விடுகிறது.

வாழ்க்கையில் வெற்றியை நோக்கிப் போகிற படிக்கட்டுக்களே, இப்பணிவை இன்றைய இளைய தலைமுறையினரிடம் காண்பது அரிதாக இருக்கிறது. தன்னை விடவயதில் முத்தவரைச் சந்தித்தால் எந்தப் பேரறிஞரானாலும் அவரின் காலைத் தொட்டு வணங்குவார்கள்.

எனவே மாணவர்கள் ஆகிய நாம் பெற்றோரை, பெரியோரை, ஆசானை, அந்தணச்சிவாச்சாரியார்களை, ஞானிகளை, துறவிகளை, மதத்தலைவர்களைக், காணும் இடத்து

அவர்களை மதித்துச் சிரந்தாழ்த்தி அடக்கமாக நடந்து வாழ்வில் வெற்றியைப் பெற வேண்டியது எமது கடப்பாடாகும். ஆணவத்தின் வெற்றாரவாரங்களையும், அவற்றின் வீழ்ச்சிகளையும் இந்துக்களின் புராண இதிகாசங்களிற் படித்தறியலாம்.

‘தாயிடம் மதிப்பும் அதிக பக்தியும் செலுத்தினால் அனைவரும் வாழ்க்கையில் முன்னுக்கு வரலாம்’

அடக்கத்தில் இருக்கும் சரம் ஆணவத்தில் இல்லை. அடங்கி வாழ்ந்தால் ஆயுட் காலம் முழுவதும் ஒங்கி வாழலாம் என்பதே இந்து மதத்தின் சாரம் எனவே இவ்வுலகிற் சுபீட்சமாக வாழ்வதற்கு ஆணவம் என்னும் கொடிய இருளில் இருந்து நீங்கிப் பரம்பொருளை நினைத்து வாழ்ந்து வெற்றி பெறுவோமாக

குழந்தைகள் வளர்ப்பதுபற்றி அன்னை சாதாதேவியார்

சில குழந்தைகள் மந்தமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை உற்சாகப்படுத்துவது எப்படி? அவர்களையும் சாதாரணக் குழந்தைகளைப் போல் வளர்ப்பது எப்படி? என்று அன்னையிடம் ஒரு பக்கதே கேட்டார்.

அன்னை ஏன்னகையுடன் கூறினார்.

‘இது என்னம்மா கதை! நீங்கள் தாய்மார்கள். குழந்தைகளின் மனதை அறிவது எப்படி என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்லித் தர வேண்டுமா?

‘முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் குழந்தைகளிடம் இயல்பாகப் பழக வேண்டும். சரளமாகப் பேச வேண்டும். சமவயதுடைய குழந்தைகளுடன் விளையாட அனுமதிக்க வேண்டும். அதிகமாகத்திட்டக் கூடாது, அடிக்கக்கூடாது.

‘அதிகம் அதட்டுவதாலும் அடிப்பதாலும் தான் அவர்கள் மந்தமாகிவிடுகிறார்கள், உங்களைவிட்டு அகன்று விடுகிறார்கள். சொல்ல வேண்டியதை, அன்புடன் சொன்னால் அவர்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்வார்கள். அவர்கள் ஏதாவது கேள்விகள் கேட்கும் போது அதட்டியோ, பயமுறுத்தியோ அதைத் தடுக்கக் கூடாது. அதட்டவோ பயமுறுத்தவோ செய்தால் அவர்கள் எதையும் கேட்காமல் இருந்துவிடுவார்கள்.

அவர்களின் மனமும் இயல்பான வளர்ச்சி அடையாமல் போய்விடும்

★ நேர்மையானவர்களிடம் அதிகம் பணிவு இருக்கும் ★

தொடர்ச்சி...

திருவருட்யன் வசனஞபம்

நான்காவது - திருவருளின் தன்மை பற்றிக்கூறும்
அருளது நிலை

திருமதி மாதேவிப்பிள்ளை கதிர்காமத்தம்பி

திருவருளே தம்மை வழிநடத்துவதை அறியாத ஆன்மா

நாம் நடக்கின்றோம் என்று கூறும்போது, நடத்தலாகிய தொழிலுக்கு வேறு ஆதாரம் இன்றி நமக்கு நாமே ஆதாரமாய் நிற்கின்றோம் ஆனால் நடத்தலுக்குப் பூமி ஆதாரமாய் இருக்கிறது என்பதை மறந்து விடுகிறோம். இவ்வாறே உயிர்களாகிய நாம் உயிர் வாழ்வதற்குத் திருவருளே ஆதாரமாய் இருப்பதை ஆணவ மறைப்பினால் மறந்து நமது வல்லமையினாலேயே வாழ்வதாக என்னுகிறோம்.

ஆழ்கடலில் கப்பவிற் பிரயாணஞ் செய்பவர்கள் பிரயாணஞ் செய்யும்போது, கப்பவின் ஆட்டத்தாலும் திரைகள் மோதுவதாலும் தமக்கு ஏதும் இடையூறு நேருமோவென்று நினைக்கும் போது தான் நிலமானது தனது வாழ்விற்கு நிலையான ஆதாரம் என்பதை உணர்ந்து, விரைவில் நிலத்தைச் சென்றடைதல் வேண்டுமென்று எண்ணி ஏங்குவர். அதுபோல உடற் பலத்தினாலும் செல்வச் செருக்கினாலும் உலக போகங்களைத் தாம் நுகர்வதற்குத் திருவருள் ஆதாரம் என்பதை மறந்து வாழ்ந்து தம்மால் மாற்றமுடியாத துன்பம் வரும்போது அல்லது தாங்கமுடியாத வருத்தம் வருத்தும் போது தான் திருவருளை நினைந்து உருகுவர்.

ஆன்மா அருளைத் தேடி அறியாமையின் காரணம்

தோற்றத்தால் மிகப் பொலிவையுடைய மலையில் இருந்து கொண்டே அம்மலையைத் தேடி அலைகின்றவனைப் போலவும், தமது வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத பூமியில் இருந்து கொண்டே பூமியைத் தேடி அலைகின்றவனைப் போலவும், எப்பக்கமும் சூழ்ந்து அகன்று எல்லாவற்றையும் அடக்கியிருக்கின்ற வானில் இருந்து கொண்டே, வானைத் தேடி அலைகின்றவர்களைப் போலவும் நாழும் எங்கும் நிறைந்து உயிர்கள் வாழ நிலைக்களனாக இருக்குந் திருவருளை மறந்து வாழ்கிறோம்.

இரக்கம் காட்டு ஆனால் ஏமாந்து போகாதே

ஆன்மா திருவருளை இகழ்ந்து திரியும் நிலை

நல்ல தண்ணீரிடையே நிற்கின்றவனுக்குத் தண்ணீர்த் தாக முண்டானால், நீரைத் தேடி வேறிடஞ் சென்று அலையாமல், தான் நிற்கிற இடத்திலே நீரைப் பருகித் தாகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ள வாம் அவ்வாறன்றி வேறு நீரைத் தேடி அலைதல், அவனுடைய அறியாமையோகும். அங்ஙனமே இரவில் படுக்கையில் உறங்கும் ஒருவன், இரவின் இருள், பொழுது விட்டந்தபின் நீங்கியிருக்கவும், கண்விளித்துப் பாராமல் இன்னும் விடியில்லையே என்று தடுமாறு கிறது அவனுடைய அறியாமையே ஆகும் இவற்றைப்போல நாம் நிறைந்த திருவருளிலே பொருந்தியிருந்தும் அதை அனுபவித்து உய்ய வழி தெரியாமல் வருந்துவதற்குக் காரணம் நமது அறியாமையே

அருளை அறியும் வழி

ஞான நூல்களைக் கேட்கும் பொழுது, உலகப்பற்றால் ஏற்படும் பரபரப்புகளை அடக்கி அவதானமாகக் கேட்டலே பயன் தருவதாகும். பரபரப்புடன் கேட்டால்ஜூனநூல் பதியாது. அவ்வாறு கேட்டல் பாற்குடத்தின் மேல் இருக்கும் பூனை அப்பாலைப் பருகாது கூரையில் ஒடும் கரப்பொத்தான் பூச்சியைப் பிடித்துத் தின்னப் பாய்ந்து ஒடுகின்ற தன்மைபோலப் பயனற்றதாகும்.

பாற்குடத்தின் மேலுள்ள பூனை பாலைப் பருகாது கரப் பொத்தான் பூச்சியைப் பிடிக்கப் பாய்ந்து பாற்குடத்தையும் கவிழ்த்து விட்டுக், கரப்பொத்தான் பூச்சியையும் பறந்து போக விட்டுத் தானுங் கீழே விழுந்து ஏமாற்றம் அடையும். அதுபோலத் திருவருளில் இருக்கின்ற ஆன்மா திருவருளை அனுபவியாமல் உலக இன்பங்களை நாடிச் சென்று அலைந்து, திருவருளையும் அடையாது, உலக இன் பங்களையும் அனுபவியாது. வேதனை உறும் என்பதாகும்.

திருவருளை அறியாத ஆன்மாக்களின் சிறுமை

அனாதி தொடக்கம் இற்றை நாள்வரை திருவருளோடு கலந்து நின்றும், அத்திருவருளோடு உறவில்லாத ஆன்மாக்களுக்கு மோட்சம் அடைதல் தகாதாகும் எல்லாம் சிவன் செயல் என்ற எண்ணம் வலுப்பெறும் பொழுதான் திருவருள் உணர்ச்சி உண்டாகும் எனவே பிறப்பின் கடமை திருவருளை அறிதலும் அடைதலுமாகும் என்பது புலனாகும்.

அருளது நிலையைத் தொகுத்து நோக்கும் போது, ஒருவருக்கு மிக இன்றியமையாத பொருள் வேண்டிய பொழுது அதனிலும்

மேலான பொருள் உலகில் இல்லாதது போலத். திருவருளை அவாவி நிற்கும் அன்பர்க்கு அதனிலும் சிறந்த பொருள் வேறுஇல்லை என்பதும், திருவருள் என்பது இறைவனின் கருணை என்பதும், அது சூரிய எது ஒளிபோல எல்லாவிடமும் பிரகாசிக்கும் இயல்புடையதாய். அறிவை அறிந்து அறிவித்து ஆன்மா அறிவைப்பெற உதவுகிறது என்பதும், திருப்பாற் கடலிலுள்ள மீன்கள் பாலைப் பருகி வாழாமல் சிறு உயிர்களைத் தேடிச் சென்று புசித்தல் போலத், திருவருளிற் தங்கியிருக்கின்ற உயிர்கள் அத்திருவருளை வழிபட்டுப் பேரின்பத்தை நுகராமல் உலகப் பற்றிலேயே அமிழ்ந்தி அலைகின்றன என்பதும், நிலம் எல்லாவற்றையும் தாங்கி நிற்பது போலத் திருவருள் ஆன்மாக்களைத் தாங்கி வழிநடத்துகிறது என்பதும். திருவருளை நாம் தேடவேண்டியதில்லை திருவருள் எல்லைக்குள்ளேயே நாம் தங்கி இருக்கிறோம் என்பதும் சிற்றின்பத்தில் நாம் ஈடுபட்டு நிற்கும் வரை நாம் திருவருளை அறிய முடியாது என்பதும், ஞானநூல்களை உலகப்பற்றை நீக்கி மன அமைதியோடு கேட்க வேண்டும் என்பதும், அமைதி இல்லாமல் கேட்கின் பாற்குடத்தின் மேலுள்ள பூனை பாலையும் பருகாது இறப்பிலுள்ள பூச்சியை நாடி அதனையும் இழப்பதுபோல பயனற்றனவாகும் என்பதும், பிறப்பினாலே ஒருவர் அடையவேண்டிய பயன் திருவருளை அறிதலும் அடைதலுமாம் என்பது புலனாகும்.

அன்பர்களே! பக்குவமடைந்த அன்பர்களுக்கு மிக மிக உயர்ந்த பொருள் திருவருளாகும். இறைவனின் கருணையாகிய திருவருள் அன்பர்க்கு ஞான அறிவைக் கொடுத்து, எல்லாரையும் தாங்கினிற்கும் நிலம்போல எங்களைத் தாங்கி நின்று வழிநடத்தி வருவதினால் நாம் அடையவேண்டிய பயன் திருவருளை அறிதலும் அடைதலு மாகும் என்பதை உணர்வோமாக.

அகத்தியருக்குத் தமிழறிவித்த பெருமை முருகனுக்கே உரியது செந்தமிழ்ப் பரமாச்சாரியன் முருகன். தலைச் சங்கத்திலிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்தவன் முருகன். தமிழூச் சுவைத்து உரை நலங்கண்டு உள்ளாம் களித்தவன் முருகன். தெய்வமாக இருந்து ஆட்கொண்டது போதாது என்று உத்திரகுமார பாண்டியனாக உதித்துச் செந்தமிழ் நாட்டை ஆண்டவன் முருகன். இவ்வண்ணம் செந்தமிழுக்கும் செவ்வேலுக்கும் என்றென்றுமே நீங்காத தொடர்பு உண்டு.

சண்டேகர் நாயனார் பெருமை

கி. செல்வமுத்து

ஷ்வரர் என்னும் சிறப்புப் பெயர்; பரமேசவரர், விக்கினேஸ் வரர், சண்டேஸ்வரர் என்னும் இவர் மூவருக்கும் மட்டுமே இருப்பதைக் கொண்டு இவரின் பெருமையை நாமறியலாம். சிவா லயங்கள் எல்லாவற்றிலும் கர்ப் பக்கிரகத்துக்கு நேர் வடக்கே சிறிய கற்றளி இருப்பதை நாம் காணலாம். இதுவே சண்டேசரர் சந்திதானமாகும். இவ்விரண் டுக்குமிடையேயுள்ள சிறியஇடை வெளியினுடே எவரும் செல் வது ஆசாது. சண்டேசரரின் பின் புறமாக வந்து மேற்கு நோக்கி நின்று வழிபட வேண்டும். சிவசாந்தித்தியம் எப்போதும் சண்டேசவரருக்குக் கிடைப்பதால்தான் ஆன்றோர் இவ்வாறு விதித்துள்ளனர். சண்டேசரரை வழிபாடு செய்த பின் னர் வந்த வழியே மீண்டுமே வேண்டும்.

சிவாலயங்களில் அக்கிருப்புசை (முதற்பூசை) விநாயகருக்கும் இறுதிப்பூசை சண்டேகரருக்கும் நிகழும். விநாயகர் இடையூறுகளை விலக்குகின்றார் சண்டேகரர் சிவபூசாபலனை வழிபடுவோருக்கு வழங்குகிறார்.

சிவன், விநாயகர், சண்டி என்னும் இம்மூவருக்கும் தான் ஈசுவரர் என்னும் சிறப்புப் பெயர் உண்டு. இதிலிருந்து இவர்கள் பெருமையை நாம் உணரலாம்.

சிவபூசையில் ஆன்பாலிய
டேகம் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது
பசுக்களின் நிறம் நோக்கி
அவற்றை ஐந்தாக வகுத்திருக்
கின்றனர். அவை; 1) நந்தை
(பழுப்பு) 2) பத்திரை (கறுப்பு)
3) சுரபி (வெண்மை) 4) சுசிலை
(புகை நிறம்) 5) சுமுனை
(செம்மை) என்பன. இவற்றுள்
குபிலை (பழுப்பு) நிறமான நந்தையின் பால் சிவபூசைக்கு மிக
வும் விசேடமானது. இதன்
பாலைச் சிவபூசைக்கு உவந்தளிப்
பலர்களுக்குப் பெரும் புண்ணி
யஞ்சேரும். மேலும் பசுக்களைப்
பேணி வளர்ப்பவர்களுக்குச் சிவ
லோகப்பேறு கிட்டும். பசுக்களைச் சரிவரப்பேணி வளர்ப்ப
வர்களுக்குச் சுவர்க்கப்பதவி கிட்டும். பசுக்களின் ஓவ்வொர் உறுபு
பிலும் வெவ்வேறு தேவர்வாசங்கு
செய்கிறார்கள் என ஆகமங்கள்
சூறு கின்றன. பசுக்களைக்
கோமாதாவாகக் கருதிப் பூசிக்க
வேண்டும். இதனாற்சிவலோகப்
பேறு கிட்டும். இத்தகைய கைங்க

கரியத்தால் விசாரசருமர் என்ற பிரமச்சாரி; சண்டேக்ஸவரப்பதவி பெற்றுச் சிவபூசைப் பலனை வழிபாடு செய்வோருக்கு வழங் கும் அதிகாரம் பெற்றிருக்கின்றார். சிவபூசை முடிவில் சண் டேக்ஸரர் ஆலயங்களின் சென்று சிவபூசாபலனை அருளும் படிமுன்று தரம் - கைகொட்டி வேண்ட வேண்டும். அவரவர்க்குரிய பலனை அப்படியே அவர் அருள் பாலிக்கிறார். அவ்வேளையில் அவர் பாதங்களில் மலர் தூவி வழிபட வேண்டும்.

அன்றொருநாள்; ஆன்மேய்க்கும் ஒருவன், அன்மையீற்றுப்பசு வான - புனிற்றாவொன்று விரைந்து நடவாததால் அதனை அடித்து வருத்தினான். அதனைக் கண்ட விசாரசருமர் அவனைக் கோபித்துத் துரத்தி விட்டுத் தானே பசுக்களை மேய்த்து வந்தார். நல்ல பசும் புல்லுள்ள இடங்களை நாடிச்சென்று மேயும்படி விட்டார். அவை தாமாகத் திரும்பி வரும் வரை காத்திருந்து மீண்டும் அழைத்து வருவார். பசுக்களைவொம் கொழுகொழுவென வளர்ந்தன. அவை கண்றுகளை நினைந்துருகும் போது இயல்பாகவே மடியிலிருந்து பால் சுரந்தது. இவ்வாறு பால் வீணாவதைக்கண்ட அவருக்குப் பூர்வ ஜென்ம வாசனையால் சிவபூசை செய்யும் ஆர்வம் மேலிட்டது. முற்பிறப் பிற்கற்ற வேதம் - ஆகமம் -

நீதி சுரத்திரங்கள் யாவும் இப்பிறப்பிலே கற்காமலே - படிக்காத மேதையானார்.

“ ஒருயைக்கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவர்க்கு எழுமையும் ஏமாப்படுத்து ” என்பது செந்நாப்போதாரின் மறைவாக்கு.

விதிப்படி மனவைக் குவித்துச் சிவலிங்கம் அமைத்தார் சொரியும் பாலை இலைகளில் ஏந்தி வந்து, மந்திரபூர்வமாகப் பூசை செய்தார். பாலாபிடேகம் செய்தார். மலர்மாலை சூட்டி னார். இந்த நிகழ்ச்சியைக்கண்ட வழிப்போக்கர் சிலர் ஊரிற்குச் சென்று கூறினர். பகுக்களின் உரித்தாளர் ஒன்று சேர்ந்து பஞ்சாயத்தில் முறையிடு செய்தனர். அவர்கள் விசாரசருமரின் பிதாவான எச்சத்தைனூடனே வரவழைத்து முறைப் பாட்டைக்கூறினர். தான் நேரிற சென்று பார்த்து வந்து பதிலு ரைப்பதாகக் கூறி விடை பெற்றார்.

மறுநாள் விசாரசருமர் அறியாதவகையில் அவரைப் பின் தொடர்ந்தார், மேய்ச்சல் தரவை சேர்ந்ததும் அங்கு நின்ற குரவமரத்தில் ஏறி மறைந்திருந்தார். வழமை போல் விசாரசருமர் சொரியும் பாலைக் குடத்தில் ஏந்திவந்து மனல் இலிங்கத்துக்கு அபிடேகஞ்சு செய்தார். அதைக்கண்ட எச்சத்ததன், மரத்திலிருந்து இறங்கிவந்து, அங்கிருந்த கோலைன்றால்

விசாரசருமரின் முதுகில் தாறு மாறாய் அடிமேல் அடியடித்தார் சிவபூசையில் மனங்குவிந்திருந்த அவருக்கு இஃதொன்றும்புலனாக வில்லை, இம்மியும் அசையா மல் வழிபாட்டில் ஈடுபட்டார். இதைச்சகிக்காத எச்சத்ததன் பாற்குட்டதை ஏற்றியெறிந்தார் பால் வழிந்தோடுவதைக் கண்ட விசாரசருமர் ஒருக்கோலை எடுத் தார். அது மழுவாக மாறியது. தந்தை யென்றும் பாராது அவரது இரு தாள்களையுந் துண்டித்தார். பின்னர் தொடர்ந்து பூசையில் ஈடுபட்டார். அவவ மயம் உமாதேவி சமேதராகச் சிவபெருமான் காட்சிதந்தார். அது கண்டு விசாரசருமர் அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினார் உடனே பரம பிதாவா கிய சிவபெருமான்; தமது திருக்கரங்களால் அவரைத் தூக்கி

நிறுத்தினார். உச்சிமோந் து உடலை வருடினார் சிவபெரு மானின் கரங்களால் வருடப் பெற்ற உடல் தெய்வீக ஒளியுடன் திகழ்ந்தது. அந்தச் சரீரத் திலேயே - தொண்டர்களுக் கெல்லாந் தலைமை தாங்கும் சண்டேகரப் பதவியில் இருத்தினார் தாம் பூசையிற்பெறும் எல்லாம் அவருக்குச் சேரும்படி அனுக்கிரகஞ் செய்து 'சண்மூர்' பதவியும் தந்து அவரின் சடை முடியில் தாம் சூடிய கொன்றை மாலையையுஞ் சூட்டினார். தேவ கணங்களும், கணநாதர் களும் வேதங்களும் துதித்துப் போற்றச் சிவபெருமான் மீண்டும் அவரைத் தழுவினார்.

சண்டேகரரின் தந்தையான எச்சத்ததன் மழுப்படை பட்டதால் மாசுநீங்கிச் சிவலோகஞ் சேர்ந்தார்.

“தழைத்ததோர் ஆத்தியின்கீழ்த் தாவர மணலாற் கூப்பி அழைத்தங்கே ஆவின் பாலைக் கறந்துகொண்டாட்டக்கண்டு பிழைத்ததன் தாதை தானைப் பெருங்கொடு மழுவால் வீசக் குழைத்ததோர் அழுத மீந்தார் குறுக்கைவீரட்டனாரே”

என அப்பர் பெருமான் போற்றித் துதிக்கிறார்

“தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்கு அண்டக்தொடுமுடனே பூதலக்தோர் வணங்கப் பொற்கோயிலும் போனகமும் அருளிச் சோதி மணிமுடித் தாமமும் நாமமும் தொண்டர்க்கு நாயகமும் பாதகத்துக்குப் பரிசுவைத் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே” எனக் சேந்தனார்பரவிப் பாடுகின்றார்

சிவபூசையின் இறுதியில் இச்சண்டேகரர் பூசிக்கப் பெற்றுச் சிவபூசைப் பலனை ஏற்றுச் சிவனடியார்களுக்கு அதனை வழங்கும் அதிகாரம் பெற்றவர் சண்டேகரர் பூசையில்லாவிட்டால்-சிவபூசைப் பலன் கிட்டாது என்பது ஆகம விதி.

இன்பமான செயல் இதமாயும் இருக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜெயந்தி

திருமதி சிவனேஸ்வரி பாலகிருஷ்ணன்

கண்ணன் பிறந்த செய்தி
அறிந்து கோகுலமே ஆடிப்பாடு
மகிழ்ந்து மங்கள் தினத்தைக்
கொண்டாடினர் முத்துக்கள்
பதித்த தங்கத் தொட்டிலில்
ஆய்ச்சியர்கள் முத்துக்கிருஷ்ணனை
வைத்துத் தாலாட்டி

நார்கள் மோகனக் கண்ணனின்
அழகில் மயங்கிய யசோதைகுழந்தைக்கு காப்புப் போட்டு பதக்கம் சூட்டி, அரைஞாண்பூட்டி, கண்ணுக்கு மைனமுதி, விதம்விதமாய் அலங்கரித்து, மகிழ்ச்சிக்கடலில் மூழ்கி, குழந்தையைத் தாலாட்டித் தூங்கவைக்கிறாள்.

“ மாணிக்கம் கட்டி வைரம் இடைகட்டி
ஆணிப் பொன்னாற் செய்த வண்ணச் சிறு தொட்டில்
பேணி உனக்குப் பிரமன் விடுதந்தான்
மாணிக் குறளனே தாலேலோ வைய மளந்தானே தாலேலோ”

கண்ணனின் அழகோ சொல்லில் அடங்காது. நீலமேக வண்ணமேனி. பவளவாய், கமலச்செங்கண், மார்பிலே கௌத்துபமணி, இடையிலே அரைஞாண், கையிலே குழல், தலையில் மயில்

சிறகு அலங்காரம் இந்தப் பாருலகையே அள்ளி உண்டமாயக் குழந்தையைப் பார்வையாலேயே அள்ளி உண்ணலாம். விலை மதிக்க முடியாத பொக்கிஷமாக ஜோலித்து தாய், தந்தையரை மகிழ்வித்து, சிறுவர்கள் ஞானமுனை நதியோரம் விளையாடி, ஆனிரைகளை மேய்த்து புல்லாங்குழலிலே மதுரமான கானங்களைப்பொழிந்து, பசுக்கள், கோபியர்கள், மண்ணுலகோர், விண்ணவர் எல்லோரையும் தெய்வீக நாதத்தைப்பருகி மகிழுவைத்தார். பாலகோபாலனின் குறும்புகளும், சேஷ்டகளும்

★ ஒருவரின் பேச்சிலிருந்து இளைப் பண்பை அறியலாம் ★

கேட்கக் கேட்க ஆவலைத் தூண் டும். அற்புதமான, இனிமையான, வியக்கத்தக்க லீலைகள், தெய்வீக விளையாட்டுக்கள் எல்லாம் அர்த்தமுள்ளவை. வெண்ணென்று, தயிர், பால், திருடி ஒவ்வொரு வீட்டிலும் அட்டகாசங்கள் புரிந்த, அவரின் தெய்வீக அன்புக்காக கோபியர்கள் காத திருப்பார்கள். கண்ணனின் காத மூக்காக ராதை ஏங்குகிறாள். மதுரபக்திக்கு மிக உன்னதமான உதாரணமாக ராதை விளங்குகிறாள்.

இது இவ்வாறிருக்க குழந்தைக் கண்ணனைக் கொல்லகம்ஸன் எவ்வளவோ சூழ்சிகள் செய்தும், கண்ணன் பேய்முலை நஞ்சன்டும் கன்றுரு, நாரை. இன்னும் பல வடிவங்களில் கம்ஸன் ஏவிய அசரர்களையெல்லாம் கொன்று ஈற்றில் மதுராவுக்குச்சென்று, மிருக வெறி பிடித்த, கம்ஸனை தலைமுடியைப்பிடித்து, அரியாசனத்திலிருந்து கிழேதள்ளி குத்தி சண்டைபுரிந்து கடைசியில் கம்ஸனைக் கொன்று அருள் பாலிக்கிறார். தேவகி வாகதேவர் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்படுகின்றனர் தேவகி தன்மகனை ஆர்த்தமுவிட்சிமொந்து, ஆனந்தப்பரவசமடைகிறாள். தேவகி கண்ணனைப் பெற்றும் குழந்தையில் ஜாலங்களைக் காண வில்லையசோதை அந்தப் பேரின்பெற்றைப் பெற்றாள். யாருக்குமே கிடைக்க முடியாத இன்பத்தின் நிறைவெல்லவா? எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருள் ‘அம்மா’ என்றழைக்க யசோதை நங்கை எவ்வளவு பாக்கியம் செய்திருக்க வேண்டும்.

பாலபருவத்தில் அக்கிரமங்களை ஒழிக்க அற்புதங்கள் புரிந்த கண்ணன், பின்பு திருஷ்ணபரமாத்மாவாக பாரதப்போரிலே “சீதோபதேசம்” செய்கிறான். “சிறையிற்பிறந்து பக்தர்களைச் சிறைப்பிடித்த சீராளன், இருவிற் தோன்றி, நானிலைத்திற்கு ஒளி வழங்கிய பேராளன் ஆயிற்றே” ஒருத்தி மகனாய்ப்பிறந்து ஓரிரவில் ஒருத்திமகனாய்ளனித்து வளர்ந்த நந்தகோபன் குரங் வெண்ணெயைத் திருடிக்கொண்டே, அத்தனை உள்ளங்களையும் திருடிய தெய்வக் கள் ஓனாயிற்றே! தன்வாய்க்குள்ளே அண்டசராசரங்களையும் காட்டித் தாயைக்கூட வியக்கச் செய்த தாமோதரன், தாய்க்கு அடங்கிய சின்னப்பிள்ளையாக உரவில் கட்டுண்ட அதே சின்னைக் கண்ணன் தான் பின் பார்த்தனுக்கு தன்வில்வருப தரிசனம் காட்டித் தன் பரத்துவத்தைப் பறை சாற்றிய ஒங்கி உலகளந்து உத்தமனாகவும் திகழ்கிறான். இவன் பிறந்தகதையை, வளர்ந்தகதையை, செய்த லீலைகளை தூய காதலை, தெய்வீகத் திருமணங்களை, தூது நடந்த படலத்தை, தேரோட்டியாகவும்,

தளபதியாகவும் புரிந்த சாதனை களை, ஞானகுருவாக உபதீசம் அருளியதை பல பக்திமாண்கள் பாடிப்பரவி மகிழ் ந் து கரைந் திருக்கிறார்கள். தன்பக்தியில் நம்மைக் கரையவைத்து பேரின்ப வாழ்வுக்கு அழைத்துச் செல்லும் ஜகத்குருவாக ஞானக்கண்ண் காட்சியளிக்கிறான்.

கொஞ்சிக்கொஞ்சி மோகந் தீரா ஏக்கத்துடன் கோபியர்கள் சுற்றிச் சுற்றிவந்தார்களே அந் தக்'குழந்தை, அர்ச்சனா! அஞ் சாதே! அனைத்திற்கும் நானே கர்ப்பநாயகன். கடமையைச் செய் '' என்று ஐந்தாம் வேதம் தந்த கீதாசிரியன் அந்த ஞானக் குழந்தை '' எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டு, என்னையே சரண டைவாயாக. உண்ணே எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடுவிக்கின் ரேன் '' என்று அரச பரம்பரையில் பிறந்து, ஆயர்பாடியில், வளர்ந்த தீராத விளையாட்

பூப் பிள்ளையாகிய கண்ணன், கீதயிலே முழங்கினான் வென் ணையும், பாலும் திருடித்தின்று மத்தடிப்பட்ட மாமாய விடம் நாமும் சரணடவோமாக! பரம புருஷனான பரந்தாமனே பகவத் கீதையை உபதேசித்திருப்பதால் அதனை ஒதி வருவோமாக. அந்த மதுராபதியின், வைகுந்த வாசனின் நாமங்களை ஒதி லட்சமி நாராயணனின் பாதாரவிந் தங்களைச் சரணடவோமாக. கண்ணன் அவதாரம் செய்ய கிருஷ்ண ஜெயந்தி தினத்தை முறையாக விரதமனுஷ்டிப்பவர் களுக்கு ஏழூஜன்மங்களில் செய்த பாவங்கள் விலகும், 28 கோடி ஏகாதசி உபவாசம் செய்த புண்ணிய பலன் கிட்டும். லட்சமி கடாட்சம் கிட்டும். ஆகவே நாமும் கிருஷ்ண ஜெயந்தியினை விரதமிருந்து அநுஷ்டி த் து கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் பரிபூரண அருளைப்பெறுவோமாக.

மனிதர்களில் மூன்று பிரிவுகள் உண்டு. மனிதரில் விலங்கு, மனிதரில் மனிதர், மனிதரில் தேவர் ஆசை உள்ளம் படைத்தவன் விலங்கு. அன்பு உள்ளம் படைத்தவன் மனிதன். அருள் உள்ளம் படைத்தவன் தேவர். தேவர் என்ற சொல்லுக்கு ஒளி உடையவன் என்பது பொருள் தனக்கென்று வாழ்கின்றவன் விலங்கு, பாதிதனக்காகவும் பாதிபிறநக்காகவும் வாழ்கின்றவன் மனிதன். பிறருக்கென்று வாழ்கின்றவன் தேவன் ஆசை வாழ்க்கை இருள் சூழ்ந்தது. அன்பு வாழ்க்கை இன்பமயமானது அருள் வாழ்க்கை ஒளிமயமானது.

சாந்தமான பதில் கோபத்தை அடக்கும்

சமுதாயப் பார்வையில் செவ் சமயம்

முருகவே பரமநாதன்

உயிர் இனங்களில் மனிதன் உயர்ந்தவன். காரணம் அவனுக்குப் பகுத்தறிவு உண்டு. அதுவே ஆறாவது அறிவு. இந்த இயல்பு அறிவுடன் அவனுக்குப் பட்டறி வும் உற்றறிவும் நாளாவட்டத் திற் கிடைக்கின்றன. காலத்தின் கட்டாயத்தால் கல்வியும் அவனை வளர்த்து எடுக்கிறது. இன்று உலகம் வெகுவாசச் சுருங்கி விட்டது. காரணம் விஞ்ஞானம் இடத்தையும், காலத்தையும் சுருக்கி அனுபவத்தையும் உலக சமுதாயத்திற்கு மின் வேகத்திற் கொடுப்பதால் ஒவ்வொரு நாளும் புதுப்புது அனுபவங்களை, புதிய கண்டுபிடிப் புக்களைச் சுடச்சுட உடனடியாகக் கொடுக்கிறது. பத்திரிகை வாணைவி, தொலைக்காட்சி போன்ற ஊடகங்கள் இதற்கு உதவி புரிகின்றன. தொலைபேசி, மின் அஞ்சல் போன்ற இணையதளங்கள், செய்தி ஸ்தாபனங்கள் ஒரே நேரத்தில் உலக சமுதாயத்தை ஒன்றாக்கிவிட்டன இப்பரிமாணங்களால் மனித இயல் பெரிய மாற்றமும் முன் நேற்றமும் கண்டுள்ளது. இச்

சாதனங்களுடன் விண்வெளி யில் விரைவாய்ப் பறக்கும் விமானங்கள் மக்களை நீண்டாக இணைத்து வைக்கின்றன. எனவே பூப்பந்து சமீல்வது போல மனிதனும் சமல்கிறான். எனவே பூமிச்சுறுங்கிவிட்டது என்பதன் அர்த்தம் புரிந்தவர்கள் இன்றைய மனிதர்கள். இதனால் எல்லோருமே ஒருங்கு இணைக்கப்படுகிறார்கள். புரிந்துணர்வுகள் மனிதனை வேற்றுமையில் இருந்து மீட்டு, கூட்டுறவுப் பண்ணையில் வளர்த்து எடுக்கிறது எனலாம்.

விஞ்ஞானம் மனிதனைச் சமூகவிலங்கு, சமுதாயப் பிராணி, இரண்டு கால் விலங்கு, பேசும் பிராணி, அரசியல் விலங்கு என்று வர்ணிக்கிறது. ஆனாற் சமுதாய நோக்கைத் தாண்டிச் சமயப்பார்வையிற் சமுதாயம், மக்கட் சமுதாயம் மிக மிக உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெற்றுள்ளது அது தான் பிறவிகளில் மனிதப் பிறவிவிழுமியம் நிறைந்தது. உயர்ந்தது என்பதாகும். எனவேதான் நாம் போற்றும் நம்மை வாழவைக்

கும் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சைவசமயம் அதி து அரிது மானிடர் ஆதல் அரிது என்றும் என்னியிய பிறவிகளில் மானிடப்பிறவிதான் அரிதரிது காண், இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ ஏது வருமோ என்று கூறுகிறது கவி யரசர் கண்ணதாசன் இன்று நமதே நாளையும் நமதே என்று பாடனார். நேற்று நடந்தோம். அந்தச் சுவடு போனாலும் இன்று பாதங்களை நேர்த்தியாகவும், உறுதியோடும் தடங்களைப்பதிக்கிறோம். இந்த அடித்தளத்தில் நாளைய வாழ்வு கட்டி எழுப் பய்படுகின்றது நமது இச்சையினாற் பிறந்தோம் இல்லை. நமது விருப்பப்படி மரணமும் வராது. எமது மரிப்புக்கும் பிறப்பிற்கும் இடைப்பட்டதுதான் வாழ்க்கை இதைக் கவியரசர் வாழ்க்கை என்பது வியாபாரம். ஜனனம் என்பது வரவாகும். மரணம் என்பது செலவாகும் என்பபாடி னார். இன்னோர் கவிஞர் வாழ்விற் துன்பம் வரவு. சுகம் செலவு. இருப்பது கனவு என்றார். காலதேவன் (இயமன்) எப்போ நம்வீட்டுக் கதவைத் தட்டுவான் என்று தெரியாது. ஆகவே நிலையற்ற வாழ்வை மனதில் நினைத்து நிலையான காரியங்களைச் செய் என்சைவ சமயம் வற்புறுத்துகிறது. உடம் புக்கு அப்பாலே எங்களின் உயிருக்கு ஒரு புனித வாழ்க்கை

உண்டு என்றும் எம் சமயம் சொல்கிறது. அதுவே தெய்வீக வாழ்க்கை ஆதமீக விடுதலை என இந்து தர்மம் பேசுகிறது. ஆதலின் நாம் மட்டும் வாழ்ந்தாற் போதாது நமது பின்னை குட்டிகளையும் அடுத்த பரம் பரையினரும் வாழ வழிகாட்டி அவர்களும் சமயப் பாதையில் நிதானமாக நடக்க வைப்பதும் நம் தலையாய் சேவையும், கடமையுமாம். எங்கடன் பணி செய்து கிடப்படுதே என்ற அப்பர் வாக்கைப் புரிந்து தெரிந்து. நாமும் நம்பிள்ளைகளும் நல் வழி நடப்போம். சாப்பிடுவது, உறங்குவது, பொருள் தேடுவது, நாகரீகமாக வாழ்வது, படிப்பது, உத்தியோகம் பார்ப்பதில் எவ்வளவு அக்கறை எடுக்கிறோமோ அதேபோல் நம் வருங்கால இளசுகளைச் (சைவ) சமய வாழ்வு வாழ வழிவகுப்பது அவற்றிலும் ஆயிரம் ஆயிரம் மடங்கு மேலானது.

மனித இனத்திற்கு சமயம், மொழி, நாடு, இனம் பிறப்பால் வந்தது அன்று ஏசியன், ஈரோபியன், ஐ மேக்கன் இடத்தால் வந்த பெயர்களாகும். ஐரோப்பாவிலே பிறந்தவன இந்தியாவில் பிறந்தால் இந்து சமயத்தவனாவான். சமயமும் சந்தர்ப்ப வசமாகவே வந்ததாகும். ஆங்கிலம், தமிழ், மலையாளம் யப்பானியம், இந்தி இப்படி மொழி வாரி மக்களும் அப்படியே. இன்று

பல மொழிபேசும் ஒருவரைக் காணமுடிகிறது. இக்கண்ணோட்டத்தில் சமயம் ஒரு தேங்கூடு தான். சிலர் சைவத்திலே பிறந்து வாழ்ந்து மதம் மாறுகிறார்கள். ஆனால் தமிழன் என் பதை மாற்ற முடியாது. தமிழன் ஆங்கிலம் பேசுவதால் ஆங்கிலேயர் ஆவதில்லை. எனவே எம்தாய் மொழியை, பிறந்த தாய்ச் சமயத்தை (சைவ சமயத்தை) தாய் நாட்டை மதித்துப் பேணிக்காத்துப் பிள்ளைகளின் கையிலே கொடுப்பதில் நாம் அக்கறையாய் இருத்தல் வேண்டும். ஈழத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு மாற்றம் எம்மை இடமாற்றம் செய்தது. எனவே ஐரோப்பிய நாடுகள் [இத்தாலி, சுவிஸ், பிரான்ஸ், ஜேர்மனி கொலன்டென்மார்க், நோர்வே, பெல்லியம், சுவீடன், இங்கிலாந்து அவுஸ்திரேலியா, கனடா, டி.எஸ். ஏ,] போன்ற நாடுகளிலே குடியேறினோம். நம்மை வரவேற்று வாழ்வளித்த நாடுகளில் விசுவாசத்தொடு வாழ்ந்து அந்தந்த நாட்டின் நீரோட்டத் தோடு கலந்து வாழ்தல் பிரதானமானது என்றாலும்

சைவசமயமே சமயம் சமத்திப் பழம்பொருளைத் தைவந்திடவே மன்றுள் வெளிகாட்டுமி�ந்தக் கருத்தைவிட்டு பொய் வந்துழலும் சமய நெறி புகுதாமல் முத்திதரும் தெய்வசபையைக் காண்பதற்குச் சேரவாரும் ஜெகத்திரே தாயுமானசுவாமிகள்

சைவசமயிகள் பிறசமயத் தில் மதமாற்றம் செய்யப்படுவது

எமது தொன்மை, மேன்மை களைப் பழமையை, பண்பாடு, நாகரீகம், கலை, கலாச்சாரம் பாரம்பரியம் என்பவற்றையும் [மறவாயல்] நம் வாழ் வின் முக்கிய அமசங்களாக்கி வாழ வேண்டும். இந்நிலைப்பாட்டில் எம் சைவசமயமும், தமிழும் இரு கணகள் போன்றவை.

ஆதவின் எமது கண்மணி களான ஆண்பிள்ளைகளஞ்சும், பெண்பிள்ளைகளஞ்சும் அவர்களின் குழந்தைகளஞ்சும் சைவ நெறியில் வாழப் பலமான அத்திவாரம் இடுவது இன்றைய தலைமுறையினரின் பாரிய பொறுப்பாகும். இவர்களைப் பொருத்தமான பாதையில் வளர்த்து உலகப் பிரஜைகளின் உயர்ந்த [வாரிசு] சந்ததியாக்குவோம் வாரீர் எனத் தாயுமானார் நானுறு ஆண்டுகட்கு முன்னரே எழுதிவைத்தனர். ஆகவே புலம்பெயர்ந்து வாழும் சைவப்பெருங்குடி மக்கள் இதைக்கருத்திற் கொள்ளல் இக்கால கட்டத்திற்கு மிகவும் பொருத்தமானதாகும். நிட்சயப்பாடும், காத்திரமும் கொண்டது ஆகும்.

வெளிநாடுகளிலும், ஈழத்திலும், சகசம் எனினும் பல மேற்கு

நாட்டார் சைவ சமயத்தில் சேர்ந்து உண்மைச் சைவ சமயி களாய், உண்மை இந்துக்களாய் வாழ்வதை நாம் காண்கிறோம். இதில் இருந்து மேன்மை கொள் சைவநீதியின் பிரகாசம் விளங்குகிறது. பலநூற்றாண்டுகட்கு முன் தென்தமிழ் நாட்டில் இருந்து வெளிநாடுகளிற் தொழி மூலக்காகக் குடியேறிய மக்கள் (தென் ஆபிரிக்கா, கயானா, டிரினிராட், மொறிசியஸ், இந்தோனிசியா, நியுப்புவாகினி, ஸாவோஸ்) தாய்மொழியையும், சமயத்தையும் பெறிதும் நழுவ விட்டாலும் உணர்வுகள் இன்றும் முற்றாக நழுவிப் போக வில்லை. இந்த (அனுபவ) வரலாற்று உண்மையைச் சைவப் பெருங்குடி மக்கள் மனதிற் கொண்டு தம்மை முன் வெடுத்துச் செல்வது காலத்தின் கட்டாயமாகும். வாழு வாழவிடு என்ற கோட்பாட்டை நாம் அமுல் நடத்த வேண்டும். நம் இடம்பெயர்வு 1983இன் பின் தான் நிகழ்ந்தது. சுமார் 19 ஆண்டுகளில் என்ன நடந்தது என்பதைத் திரும்பிப் பார்ப்போமா. நடந்த பாதையை மறந்து விடக்கூடாது. நாம் வளர்ந்திருக்கிறோமோ, தளர்ந்திருக்கிறோமோ இடைவெளி அகல்கிறதா, நெருங்குகிறதா என்பதை அவதானித்து குறைகளை நிரப்பி, தவறுகளைத் திருத்தி பூசவேண்டியவற்றைப்புசிமேழுகி, எம் இனமொழி, சம

யக் கட்டுமானத்தை உயர்த்து வோமாக. நாமே நமக்குப் பொருத்தமான சிற்பிகள், பல் இனக்கலாசாரம் நிறைந்த கனிய நாட்டில் நமக்கென்று ஒரு வரலாறு எழுதப்படும் போது எம் பங்களிப்பு சரித்திரப் பிரசித்தி வாய்ந்ததாய் அமையும். அதன் கதாசிரியர்களும் கதாபாத்திரங்களும் நாங்களே ஆதவின் நாம் முன்மாதிரியானவர்களாயும், முன்னோடிகளாயும், எம்மை இனங்காட்டிக் கொள்ள வேண்டும். சமயத்துஞ்களாய் சுமைதாங்கிகளாய் பெற்றோர் இருந்து ஆலய அரசு (இராஜ) கோபுரம் போல் உங்கள் பிள்ளைகளின் உள்ளங்கள் உயர்நாமே உழைப்பாளி கள். உயர்ந்த கோபுரங்களின்தாழ் வாரத்தில் தாழ்ந்த உள்ளங்கள் நடமாடக்கூடாது. கோயிலும் குளமும் சுனையுடன் சேர்ந்த கோணமாமலையமர்ந்த மண்ணின் மைந்தர் என்ற உண்மையை புலம்பெயர்ந்த தமிழரே நிலை நிறுத்த வேண்டும்.

கடந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் இருந்து தென் ஆபிரிக்காவிலும் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளிலும் குடியேற்றப்பட்ட தமிழர்கள் தொழிலாளர்கள், படியாதவர்கள், பாமரர்கள், வறியவர்கள். அப்படியிருந்தும் அவர்கள் தம்மோடு கொண்டு வந்த

நற்குணங்களையே ஞானம் என்று சொல்லுவார்.

சைவசமயத்தை இன்றும் நடை முறையில் பேணி வரலாற்றுச் சமூக மாய்த் திகழ்கின்றனர் அமெரிக்கா, அவஸ்திரேலியா, கனடாவில் குடியேறியவர் கூடிய விழுக்காடு (வீதம்) படித்தவர் கள் புத்திஜீவிகள், அறிவுஜீவிகள், கடின உழைப்பாளிகள், பக்தி மான்கள். எனவே சிந்தித்துச் செயற்படும் திறமைசாலிகள், கனடா பல்கலைக்கழகங்களில் பல மாணவர்கள் உயர் நிலைக் கல்வி மேற்கொள்கிறார்கள். கனடியஅரசாங்கம் மொழி, சமய வளர்ச்சிக்காகவும் பாதுகாப் புக்காகவும் ஊக்குவிப்பு உதவி செய்கிறார்கள். இந்த வாய்ப்பு வசதிகளைப் பயன்படுத்தி முன் நேற்றப் பாதையில் நம்மைவழி நடத்த அது அனுகூலம் (வெற்றி) அளிக்கும் காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக் கொள் என்பதே அனுபவமொழி. இதை உள்வாங்கிய பாரதி.

வேளையிலே நம் கருமம் முடித்துக் கொள்வோம்.

வெயில் உள்ள போதினிலே உலர்த்திக் கொள்வோம் எனப் பாடினார். கனடாவில் நிறைய ஆலயங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன இவை வணக்க நிலையங்களே. சடங்கும் விழாவும் கோயிலின் சில அம்சங்கள். ஆலயம் தான் சமயமன்று. ஆலயம் இன்றிச் சமயமும் அடையாளம் காணப்படாது. ஆலயங்கள் சடங்கு களை அறிமுகம் செய்வது போல் சமய சாத்திரத்தோத்திர தத்துவங்களை மக்களிடம் சென்று சேர அக்கறையுடன் முன்வைக்க வேண்டும். வெளியிலே நடை பெறும் சைவசமய நிகழ்ச்சி கருக்கு உதவியாயும் உபகாரியாக வும் இருந்தாற் தான் சைவம் நிலைக்கும்.

★ ஞானச்சுடர்வாசகர்களுக்கு “மன்னில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்.” நூலை இலவசமாக அனுப்புவோம் நல்லவண்ணம் வாழப்பயனுள்ள நூல் பக்கம் 187 ஆகவே ஞானச்சுடர் வாசகர்கள் பாடசாலை அதிபர்கள் நூல் நிலையம், வாசிகசாலை முகாமையாளர்கள் மட்டும் முகவரியுடன் ரூபா 12 தபால் முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் முகவரி.

சி. தியாகராசா S. T. R.
தலைவர்
D 3/1 அரச தொடர்மாடி,
கொழும்பு 04

உன்னு மனச்சாட்டியே உன்னு விழிப்புணர்வு

யார் இந்த(ச்)செல்லம்மா?

சக்ஷிதானந்த ஆசிரமம்

இவ்வாறு அம்பிகையின் மீது அவரையறியாமலே அதீத ஈடு பாடு ஏற்படலாயிற்று. பட்டப் பகலிலும், கனவுகளிலும் சரி, அம்பிகையின் காட்சி கிடைக்கப் பெறுவது அவளிற்கு சர்வசாதாரணமாயிற்று. பல அறிவுரைகளையும் அளவற்ற அன்பினையும் அம்பிகையிடமிருந்து அவர் பெற்று வந்தார். செல்லம்மா அம்மையாளின் இந்நிலை ஓர் குழந்தையின் நிலைபோல் இருந்தது. தான் விரும்பியது கிடைக்க வேண்டும் என தாயிடம் குழந்தை அடம் பிடிப்பது வழமையல்லவா? தாய் தனது அன்பினைக் குழந்தை மீது சொரிந்து பல சிறு சிறு அறிவுரைகளைக் கூறி குழந்தையை நல்வழிப்படுத்தும் பாங்கினையும் நாம் அறி வோமல்லவா? இங்கு செல்லம்மா எனும் குழந்தைக்கு பன்றித்தலைச்சி அம்பாள் அன்பு யிகும் தாயாக இருக்கத் தொடங்கினாள் செல்லம்மாவின் அற்புத ஆண்மீக வாழ்விற்கான ஆரம்பத்தை உருவாக்க அன்னை திருவுளம் கொண்டாள் போலும்.

செல்லம்மாவின் மேற்கூறிய நிலைகளிற்கு உதாரணமாக அக்காலத்தில் அவர் வாழ்வில் நிகழ்ந்த சிலசம்பவங்களை இனிக்காண்போம்.

வழமையில் செல்லம்மா, அம்பாளின் சந்நிதியைக் கூட்டிப் பெருக்குவதுண்டு. ஓர் தினம் இவர் அம்பாளின் ஆலயத்தைக் கூட்டிப்பெருக்கிக் கொண்டிருக்கும் போது, அவர் பல அடியவர்கள், கோவில் பணியாட்கள் ஆகியோருடன் பழகுவது கண்டு அவரை ஏனென்மாக சிலர் பேசுவது கண்டு, செல்லம்மா மனமுடைந்து அம்பாளைப் பார்த்து கண்கெட்ட நீயும் இதைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறாயோ என அழுது முறையிட்டு விட்டு வீட்டிற்குப் போய்விட்டார். அன்று இரவு அவரின் கனவிலே ஒரு சிறு பெண் பரட்டைத் தலையுடன் தோன்றினாள். அவள் ஓர் ஆடு, மாடு மேய்க்கும் சிறுமிபோல் தென்பட்டாள். அம்மையார் அவசரமாக ஆலயத்திற்குப் புறப்பட்டவர் அச்சிறுமியைக் கண்டதும் சிறிது தள்ளி நிற்கிறார். அச்

சிறுபெண்ணின் ஓர் கண்ணின் கருமணி தெரியாமல் வெள்ளள யாய்த் தெரிவது கண்டு, அது ஏன்? என அம்மையார் கேட்க வும், அச்சிறு பெண் “எனக்குக் கண் கெட்டது உனக்குத் தெரியாதோ” எனக்கேட்க, செல்லம்மா கணவினின்றும் கண் விழித்து, தாம் கவலையில் அம்பாளைக் கண்கெட்டவள் என்று கூறியதை நினைத்து தம்பிழை பொறுக்குமாறு வேண்டி அழுதாள். இங்கு சிறுமியாகத் தோன்றியது அம்பாளே என்பது தெளிவு.

இன்னுமோர் முறை செல்லம்மா ஓர் தங்கச்சங்கிலி செய்து அம்பாளிற்கு அணிவிக்க வேண்டும் என்று விருப்பம் கொண்டார். இதற்காக பலிடமும் பண உதவி கேட்டு சேகரித்து வந்தார். இது தொடர்பாக சின்னத்தங்கம் எனும் பெண்மணியிடம் சென்று விடயத்தைக் கூறினார் அதற்கு அப்பெண்மணி அம்மையாரைப் பலவாறாகவும் வைது “நீயும் அம்பாளோட் சேர்ந்து ஆடவாறாய் போபோ” என்று பரிகாசம் பண்ணி அனுப்பி விட்டார். இதனால் செல்லம்மா மனமுடைந்து காணப்பட்டார்.

இச்சுழுநிலையில் செல்லம்மா விற்கு கடும் சுகயீனம் ஏற்பட்டது. இதனால் இவரை மானிப்பாய் மருத்துவ மனைக்கு எடுத்து

துச் சென்றனர். அங்கு அவர்தங்க வைக்கப்பட்டு சிகிச்சைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு வந்தார். இந்நாளில் செல்லம்மாவின் தாயாரும் உறவினர்களும் வண்டில் ஒன்றில் வைத்தியசாலைக்குப் போவதாயும் ஒருவரைப் பார்க்க வேண்டும் என்றும் தம்மையும் ஏற்றிச் செல்லுமாறும் கேட்க, இவர்கள் மறுத்துவிட்டனர். பின் இவர்கள் வைத்தியசாலையைச் சென்றதைந்ததும், செல்லம்மா யாருடனோ கதைத்துக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் மற்றவர் கணகளிற்கு எவரும் புலப்படவில்லை. பின் செல்லம்மாவிடம் அவர்கள் இது பற்றிக் கூற, செல்லம்மாவும் அப்பெண்மணியின் குறிப்புக்களைக் கூற இவர்கள் அதிர்ச்சியும் கவலையும் உற்றனர். வந்த முதியபெண்மணி பன்றித்தலைச்சி அம்பாள் அல்லவோ! நாங்கள் தவறு செய்து விட்டோ மே எனக்கவலையற்றனர். அம்பாளிடம் தம்பிழை பொறுக்குமாறு வேண்டினர். இவர்களிடம் கோபபாயில் கதைத்த அதே பெண்மணி தான் செல்லம்மாவை வைத்தியசாலையில் சந்தித்ததும், அது சாட்சாத் அம்பிகையே என்பது குறிப்பால் உணர்த்தப்பட்டது.

இந்நாளில் முன்பு செல்லம்மா அம்பாளிற்கு சங்கிலி செய்வதற்காக பணம் கேட்டிருந்த சின்னத்தங்கம் எனும் பெண்மணி, செல்லம்மாவிடம் வந்து அழுது தமது பிழை பொறுக்குமாறு வேண்டி, அம்பாளத்தான் கனவில் கண்டதாயும், தனது படுக்கையில் தமக்கருகில் அமர்ந்த அம்பிகை ஓர் பழைய பையைத் தலைக் கீழாப் பிடித்துக் கொட்ட அதிலிருந்து விதவிதமான தங்கநகைகள் வீழ்ந்ததாகவும், பின்பு அம்பாள் “பாத்தியே என்னட்டை எவ்வளவு நகையள் இருக்குதென்டு, எண்டாலும், அவள் (செல்லம்மா) ஆசைப்படுகிறாள் எனக்கு நகைபோடவேணுமென்டு” என்று கூறி மறைந்ததாயும் கூறி, செல்லம்மாவிடம் பல்வியமாக மன்னிப்புக்கோரி நகைக்கு வேண்டிய பணமும் கொடுத்தார். இச்சம்பவங்களால் செல்லம்மாவின் உள்ளம் நெகிழிந்து போனது, அம்பிகையின் கருணையின் லீலையையும் எண்ணி எண்ணி கண்ணீர் பெருகத் துதித்தார்.

இதே போன்று இன்னுமோர் சம்பவம் இங்கு நினைவு கூறுத்தக்கது. செல்லம்மா, அடியவர் தொண்டு, கோயில்த் திருப்பணி என்று பலவழிகளிலும் செலவு செய்ததனால் அவர்கையில் பணமுடக்கம் ஏற்பட்டது. செல்லம்மாவும் பண

முடக்கம் காரணமாக தமது திருப்பணிகளில் குறைவு வந்து விடுமோ என்றஞ்சி அம்பாளிடம் முறையிட்டமுதார். அங்றைய தினமிரவு அவளின் கனவிலே ஓர் சிறு பெண் தோன்றி, “நான் மாத்தளைக்குப் போயிட்டு வாறன். போன லொறிகளிலை ஏறிப்போனான். அங்கை சமைச்சுக் கொடுத்தனான். காசு வேணுமென்று கேட்டால் எல்லாரும் கைவிரிக்கினம்” என்று கூறினான்.

மேற்படி கனவு கண்டு ஒரு வாரத்தில் மாத்தளையில் வசித்து வந்த ஞானசேகரம் என்பவர் செல்லம்மாவின் வீட்டிற்கு அதிகாலையில் காரில் வந்து இறங்கினார். செல்லம்மா கோயிலைக் கூட்டிக்கொண்டு இருந்தார். ஞானசேகரம் கோயில்ப் படி ஏறக்கண்டதும் செல்லம்மா “என்ன? அவ (அம்பாள்) அங்க வந்தவாம்?” என்று கேட்கவும் ஞானசேகரம், அவசொல்லித் தானே நான் வந்தனான். என்று கண்ணீர் சொரியக் கூறினார். பின்பு அவர் ஆலயத்தைச்சுற்றி வழிபட்டு வந்து அம்மையாரிடம் ஓர் தொகைப் பணமும், ஓர் தேயிலைப் பக்கற்றும் கொடுத்தார். செல்லம்மாவும் “இது என்ன கணக்கு?” என்று ஞானசேகரத்திடம் கேட்க, “கணக்கு உங்களிற்கும் அவவிற்கும் (அம்பாள்) தான் உள்ளது எனக் கொண்டும் தெரியாது என்று கூறிச்சென்றார். (லளரும்...)

காணபத்தியம்

க. சிவசங்கரநாதன்

பிரணவம் என்பது ஓங்காரம்
ஓங்காரத்துள்ளே உதிக்கும் பரம்
பொருள்ஜனங்கரன். ஜனங்கரனுக்குப்
பல திருநாமங்கள் உண்டு அவற்றுள் ஒன்று கணபதி கணபதியை
வழிபடும் மார்க்கம் காணபதி
தியம் இந்துக்களின் இறைவழி
பாட்டு நெறிகள் பலவாயிருத்
தலை நினைத்து ஆதிசங்கராச்
சாரிய சுவாமிகள் ஆதியும் அந்
தமும் இல்லாத இறை தத்து
வத்தை அறுவகை சமயங்களாக
அமைத்துத் தந்தார். அவற்றுள்
ஒன்று காணபதி தியம் கணேசப்
பெருமானை வழிபடும் நெறி
முறைகள் காணபதி தியம். இந்துக்
களாகிய நாம் எந்தக்காரியத்தை
தொடங்குவதற்கு முன் புகண
பதி யை வணங்குகின்றோம்.
இடையூற்றை நீக்குப்பவரும்
எடுத்த கருமங்களை கை கூடச்
செய்வவரும் கணபதியே என்ப
தால் நாம் அவரை வணங்கு
கின்றோம். இதனாலேயே அவருக்கு விக்னேசர் சுவரன் என்ற
பெயர் உண்டாயிற்று எதனை
எழுத்த தொடங்கும் பொழுதும்
பிள்ளையார் சுழி இட்டே
தொடங்குவது வழக்கம். பிள்ளையார் சுழி (ஐ) ஓங்காரத்

தின் (ஐம்) சுருங்கிய வடிவம்
என அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்,
ஒலி வடிவமாகிய வட்டமும்
வரி வடிவமாகிய கோடுஞ் சேர்ந்
தது பிள்ளையார் சுழி என்றும்
கூறப்படுவதுண்டு. இன்று காண
பதி தியம் தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் இல்லை இங்கு இச்
சமயம் சௌசமயத்துடன் இணைந்துவிட்டது.

கணபதி மூலாதார சத்தி
உருவினர் என்றும் பிரணவம்
என்ற ஓங்காரவடிவினர் என்றும்
அவருடைய துதிக்கை ஓங்காரத்
தையே குறிக்கும் என்றும் காண
பதர் கொள்வர். துதிக்கையை
அவருடையஜிந்தாவதுகையெனக்
கொள்வதனால் அவரை ஜனங்கரன்
என்றுங் கூறுவர். அவர்கள் கண

பதியின் பெயருக்கும் அவருடைய அங்கங்களுக்குத் தத்துவப் பொருள் கூறுவர். அவர்களுடைய கருத்துப்படி கணபதி என்பதிலுள்ள ‘க’ என்பது ஞானம் என்றும் ‘ண’ என்பது மோட்சம் என்றும் ‘பதி’ என்பது இருப்பிடம் என்றும் பொருள் கொண்டு கணபதி அறிவுக்கும் வீடு பேற்றுக்கும் உரிய கடவுள் எனப்படுவர். பதினெட்டு கணங்களுக்குத் தலைவர் கணபதி என்று கூறப்படுவதும் உண்டு. கணேசன் என்ற சொல்லில் ‘க’ என்பது மனோ வாக்குக்கள் என்றும் ‘ண’ என்பது அவற்றைக் கடந்த நிலை என்றும் ஈசன் என்பது இறைவன் என்றங்கொண்டு மனோவாக்குகளுக்கும் அவற்றைக் கடந்த நிலைக்கும் இறைவன் கணேசன் ஆகின்றார்.

உலகங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் முதற் காரணமாகிய பொருள் மகாமாயை அல்லது பிரணவம் எனப்படும் அதற்குத் தலைமையாயிருக்குஞ் சிவசக்திக்கு விநாயகர் என்று பெயர் விநாயகர் என்பதில் ‘வி’ என்பது இன்மை என்றும் நாயகர் என்பது தலைவர் என்றும் பொருள் படும் எனவே தமக்கு மேலேவேறாருதலைவர் இல்லாத பரம்பொருள் எனகின்ற விநாயகர் என்றும் இப்பெயர் அவருக்கே சிறப்பாக உரியதொன்றாகும். அவருக்கு வழங்குகின்ற வக்கிர துண்டர் என்றும் பெயர் கொடியமாயையேத் துண்டிப்பவர் என்றும் இலம்போதரர் (லம்பஷ்தரர் -

பெருவயிறர்) என்னும் பெயர் அறிவுக்குப் புலனான பிரபஞ்சம் முழுவதையும் உண்டு தம்முள் அடங்குபவர் என்றும் பொருள் படும் அவருடைய வாகனமாகிய பெருச்சாளி நமக்குள் இருந்து நம்மை அழிக்கும் கள்ளத்தன்மையான உலகப் பற்றுக்களையும் அவர் அருந்தும் மோதகம் இன்பம் பயக்கும் ஞானத்தையும் குறிக்கும் காணபதர்களுக்கு ஆதாரமான முக்கிய நூல்கள் கணபதி உபநிடதம் ஹேரம்பை உபநிடதம் என்ற இரண்டு மாகும்.

கணபதி பிரமச்சாரி என்பொது வாக கூறப்பட்டாலும் அவர்தம் மதிமீது சத்தியைவத்திருக்கும் பொழுது வல்லப கணபதி ஆகின்றார் அறிவையும் பயணையும் தருவதால் அவருக்குச் சித்திபுத்தி என்ற சத்திகள் இருப்பதாகக் கூறும் வழக்கமும் உண்டு. ‘அவர் காரியங்களைக் கெடுக்கும் ஆணவம் என்ற அரக்கணை அழித்து வெல்லுபவர் என்றங்காணபதர் கருதுவர்.’ ‘ஓங்கார ரூபாய நம’ என்பது கணபதிக்கு வழிபாடுசெலுத்தும் மந்திரம் இதன் பொருள் ‘ஓம் என்ற பிரணவ மந்திர வடிவினருக்கு வணக்கம் என்பதாகும் வெற்றிவேற்றகை’ என்பது தமிழில் உள்ள ஒரு நீதிநால் இதன் ஆசிரியர் அதி வீரராமபாண்டியர் என்னும் அரசர் இவர்தம் கடவுள் வாழ்த்தில் பிரணப் பொருளாம் பெருந்தகை ஐங்கரன் என்று குறிப்பிடு

கின்றார் பிரணவ மந்திரத்தின் பொருளாகவிளங்குகின்ற பெருந்தன்மையும் ஐந்து கைகளுமடைய விநாயகக் கடவுள் என்பது இதன் கருத்து மந்திரங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஒங்காரம் ஆகியாக அமைகின்றது. கணபதி இதன் உருவாகவும் பொருளாகவும் அமைகின்றார்.

யானை முகக்கடவுளாகிய கணபதியின் வழிபாடு ஆரியர் இந்தியாவுக்கு வந்த காலத்துக்கு முன்பிருந்தது அஃதாவது சிந்துவெளி நாகரிகப் பழங்குடி மக்கள் காலத்திலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்திருத்தல் வேண்டும் என்று இந்திய வரலாறு என்ற நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது காணபத்தியம் இந்தியாவுக்குமட்டுமே உரியதோரு தனிச்சமயம் எனினும் கணபதி வழி பாடு எல்லா இந்து மக்களாலும் உலக மௌலாம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அதுமட்டுமென்றி திபேக்து பர்மா ஜாவா இந்தோனேசியா யப்பான் சினா முதலிய பிறநாடுகளிலுள்ள மக்களிடையிலும் சமணர்கள் பெளத்தர்கள் முதலிய பிற சமயத்தவர்களிடையிலுங்கணபதிவழிபாடு காணப்படுகின்றது. இந்தியாவில் மகாராட்டிரப் பிரதேச மக்கள் கணபதியில் நிரம்பிய ஈடுபாடு உடையவர்கள் அவர்கள் இன்றும் கணபதிக்கு பெருவிழா எடுத்து வருகின்றனர் விநாயகரின் பரத்துவம் கூறும் நூல் விநாயக புராணம் இதனைப் பாடியவர் கச்சியப்ப முனிவர் கந்தபுராணத்திலும் விநாயகப் பெருமை கூறப்படுகின்றது.

கணபதி பற்றிய புராணக்கதைகள் பல உண்டு அதில் ஒன்றைப்பற்றி குறிப்பிடுவது அவசியமாகும். கயமுகன் என்ற அசரன் கடுந்தவம் புரிந்து சிவபெருமானிடம் பல வரங்கள் பெற்றான் பின்னர் அவன் இந்திரன் பிரமன்முதலிய தேவர்கள் அனைவரையுந் தன் அடிமைகளாக்கி னான். காலை நண்பகல் மாலை ஆகிய மூன்று வேளைகளிலும் அவர்கள் தன்முனவந்து தோப்புக் கரணம் போடச்செய்தான். இந்தத்தொல்லைகளைபொறுக்க முடியாத தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் முறையிட்டனர் அப்பொழுதுகஜமுகாசரனைஅடக்கி தேவர்களுக்கு அருள் புரியுமாறு சிவபெருமான் கணபதிக்குக் கட்டளை இட்டார். கணபதி கயமுகனுடன் பெரும்போர் புரிந்தார். அவன் சாகாவரம் பெற்றவன் என்பதனால் அவனை அழிக்க முடியவில்லை. எனவே தம் வலது கொம்பை ஓடித்து அவன் மீது எறிந்தார். அக்கொம்பு அவனுடைய உடலைப் பிளந்தது எனினும் அவன் சாகவில்லைபெருச்சாளிஉருவெடுத்து அவன் மீண்டும் எதிர்த்தான் அப்பொழுது கணபதி அவனுக்கு மெய்யறிவு புகட்டி அருள் புரிந்தார். ஞானம் பெற்ற அவ்வசரன் ஐயனேநான் உமக்கு அடிமை என்று கணபதியின் பாதங்கூடும் பெற்று வருகிறது.

களைச்சரணமடந்தான். அவனுடைய அகந்தை அடங்கி விட்டது என்பதனால் அவர் பெருச்சாளியைத் தம் ஊர்தியாக்கி னார். இதனால் மகிழ்ந்த தேவர் கள் கயமுகனுக்கு முன் ஆயிரத் தெட்டு முறை தோப்புக்கரணம் போட்டது போன்று கணபதிக் குஞ் செய்தனர். அப்பொழுது அவர்தமக்கு முன்றுமுறை தோப்புக் கரணம் போட்டாற் போதும் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி னார். அன்றுதொட்டு அவ்வழக் கம் இன்றுவரை நிலவிவருகிறது.

விநாயகர் வழிபாடு இலங்கையில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்திற் சிறப்பிடத்தைப் பெற்றாலும் தென்னிலங்கையிற் பல பாகத்திலும் சைவத் தமிழ் மக்கள் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர் பெளத் தர்களும் தம் விகாரைகளிலும் விநாயகரை வைத்து வழி படுகின்றனர். யாழ் குடாநாட்டில் விநாயகர் வழிபாடு ஆரம்பித்த காலத்தில் சிதம்பரத்தில் இருந்து விநாயகர் திருவுருவசிலையினைக் கொண்டு

வந்தமையால் சில கிராமங்களிற் கிதம்பர விநாயகர் எனக்குறிப்பிட்டு வழிபடுவதைகாணலாம் கணபதி பார்வதி பரமேசவரான் மூத்தபிள்ளை என்று மக்கள் உபசார வழக்கமாகக்கூறுகின்றனர் இதனால் அவருக்குப் பிள்ளையார் என்ற பெயரும் வழங்குகின்றது எனினும் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானுக்கும்கணபதிக்கும் வேறுபாடில்லை. இருவரும் ஒருவரே இருவரும் முக்கண்ணர் என்ற கூறப்படுவர் ஞானக்கண என்பது நமது உணர்வுநிலையில் ஒருமாற்றம் புத்தி யின் விழிப்பு இறைவனின் இன்பகரமான மகிழமைகளைத் தியானிப்பதாற் புத்தி விழிப்படைகின்றது அதுவே ஞானக்கண அந்தக்கணகளைக் கொண்டு இவ்வுலகைக் காணும்போது துன்பமும் தீமையும் நிறைந்த வாழ்க்கையின் மறுபக்கம் தெரிகிறது. துன்ப துயரங்களிலிருந்து விலகி ஓடாமல் அவற்றையும்வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்திற்கான படிக்கல்லாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதே பூரணவாழ்வு

ஜந்தின் வகை தெரிந்த அப்பர்

சுவை, ஓளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றம் என்னும் ஜந்தின் வகை தெரிவான்கட்டே உலகம் என்று திருவள்ளுவர் கூறினார். திருநாவுக்கரசுநாயனார் நீற்றறையில் தண்டனை பெற்ற போது வீணை ஒசை காதுக்கும், நிலாவொளி கண்ணுக்கும், தென்றற் காற்று முக்குக்கும், நன்னீர்ச்சுவை நாக்குக்கும், வேனில் வெப்பம் உடலுக்கும் படவே அவர் “ மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும் ” எனப் பாடியருளினார்.

மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும்
மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்
(மகாபாரதத்திலிருந்து)
பதினான்காம் நாட்போர்

சிவத்திரு வ. குமாரசாமிஜியர்

பதினான்காம் நாட்போர் தொடங்கியது. ஐயத்ரதனை வதம் செய்ய வேண்டும் என்று அர்ச்சனன் சபதம் செய்து கொண்டமையை அறிந்த துரோணர் மிக நுட்பமான முறையிற்படை வியூகத்தை அமைத்து ஜயத்ரதனை மிகவும் பாதுகாப்பான முறையில் நிற்கச் செய்து போரிட முடிபு செய்தார். கண்ணனைச் சாரதியாகக் கொண்ட அர்ச்சனன் யுதிஷ்டிரரின் ஆசிபெற்று யுத்த முனையினுள் நுழைந்தான், பாஞ்ச சன்னியத்தைப் பெரு முழுக்கத்துடன் கண்ணபிரான் ஒலிக்கக் காண்மைபத்தைக்கையிலெடுத்து நாணோசை செய்தான் அர்ச்சனன். இரண்டு ஒலிகளினதும் அதிர்விளாற் கெளரவசேனைகலக்கமடைந்தது கெளரவ சேனையின் முனையில் நின்ற தூர்மர்ஷனன் அர்ச்சனைன் எதிர்த்தான்.

பெரும் ஆக்ரோஷத்துடன் போரிட்ட அர்ச்சனனின் தாக்கு

தவினாற் கெளரவசேனைசிதறி ஓடியது. இதனைக்கண்ட துச்சாதனன் அர்ச்சனனை எதிர்த்தான் துச்சாதனனைக் கண்டதும் அர்ச்சனன் மிகவும் ஆத்திரம் கொண்டவனாய்த் தாக்கத்தொடங்கினான். இதனால் எதிர் நிற்க முடியாது துச்சாதனன் புறமுதுகிட்டு ஓடலானான் துச்சாதனன் ஓடியபின்னர் அர்ச்சனன் ஜெயத்ரதனை எதிர்த்துப் போரிடும் நோக்குடன் அவனிருக்கும் இடத்தை நோக்கித் தேரைச் செலுத்துமாறு கண்ணபிரானை வேண்ட அவரும் ஜெயத்ரதனிருக்கும் இடத்தை அணுகினார். அவனைச் சூழ்ந்த பெரும்படை வியூகத்தின் முன்னணியில் துரோணர் பாதுகாப்பாக நின்றிருந்தார். அவரை வணங்கி அவர் ஆசியுடன் போரிட்டான் அர்ச்சனன். போரிடமுனைந்த அர்ச்சனனை நோக்கித் துரோணர் அர்ச்சனா! என்னை வெற்றி கொண்டால் மாத்திரமே நீ ஜயத்ரதன் இருக்கும் இடத்தை அணுக முடியும்.

எனவே முதலில் என்னுடன் யுத்தம் செய்து என்று கூறிய வாறு அர்ச்சனை மீது அவர் தாக்குதல்களை மேற் கொண்டார். இதனால் அவர்மீதுதாக்குதல்களை நடத்தவேண்டிய கட்டாயம் அர்ச்சனஞ்சுக்கு ஏற்பட்டது. சிறிது நேரம் அவருடன் போரிட்ட அர்ச்சனை அவரிடம் இருந்து விலகிச் சென்ற வேளை துரோணர் அர்ச்சனைனை நேரக்கி “எதிர்ப்பவரைத் தாக்காது செல்வது வீரனுக்கு முறையா?” என்றுவினாவினார். அப்பொழுது அர்ச்சனன் “தாங்கள் எனது ஆசிரியர் குருவை எதிர்த்துப் போரிடுவது முறையல்லவே” என்று அவருக்கு விடையளித்து மறுபுறம் சென்று போரிட்டான்.

அர்ச்சனனின் தாக்குதல்கள் வேகமாகவும் பயங்கரமானதாக வும் இருந்தமையால் கெளரவ சேனை கலங்கியது. இதனைக் கவனித்த துரியோதனன் துரோணர அனுகி “சுவாமிகௌரவ சேனை சின்னா பின்னமாகி றதே. இதனைத் தாங்கள் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்களே! இப்பொழுது என்ன செய்வது?” என்று வினாவினான். அப்பொழுது துரோணர் “மன்னா! அர்ச்சனஞ்சுக்குத் தேர் செலுத்தும் கண்ணோ மிகவும் பல சாலி, அர்ச்சனனோ மிகவும் சிறந்த வில்லாவி. இதனால் இப்படி நிகழ்கிறது. இவ்வேளையில்

நீ சென்று அவனை எதிர்த்துப் போரிட வேண்டும் இதுவே இப்பொழுது தகும்” என்று கூற வும் துரியோதனன் அர்ச்சனை எதிர்க்கலாணான். துரோணர் துரியோதனனுக்கு உற்சாக முடியமையால் அவனும் மிகத் திறமையாகப் போரிட்டான்.

அர்ச்சனஞ்சும் துரியோதனனும் போரிடவேணை துரோணரைச் சாத்யகி எதிர்த்தான். துரோணர் யுதிஷ்டிரரைத்தாக்க முற்பட்டார். பஞ்சால வீரர்களும் திட்டத்துய்மனும் ஒன்று சேர்ந்து துரோணரைத் தாக்கினர். கடுமையாக யுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கும் வேலையில் பிற்பகலும் வந்தது. துரியோதனனோ அர்ச்சனன் தனது சபதத்தை நிறைவேற்ற முடியாத படி அர்ச்சனனை எதிர்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஒரு வாறு துரியோதனனை விலக்கி கொண்ட அர்ச்சனன் ஜெயத்ரதன் இருக்குமிடத்தை நோக்கிச் செல்லானான். படையணிகளை அழித்து வழி ஏற்படுத்திய வேலை அதனாடே மிக இலாவகமாகக் கண்ணபிரான் தேரைச் செலுத்தலானார்.

இவ்வேளை யுதிஷ்டிரர்காணமுபத்தின் நாணைவிகேட்காமையினால் தன்னுடன் பாதுகாப்பாக இருந்த சாத்யகியை அர்ச்சனன் இருக்குமிடத்

துக்கு அனுப்பமுற்பட்டார். சாத்யகியோ ஐயத்ரதனைக் கொல்வது எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது யுதிஷ்டிரரின் பாதுகாப்பு என்ற நோக்கத்தினால் அவ்விடத்தை விட்டகல முதலில் மறுத்துக் கூறலானான். யுதிஷ்டிரரின் வற்புறுத்தலால் சாத்யகி அவரை விட்டு விலகி அர்ச்சனன் இருக்குமிடத்தை நோக்கிச் செல்லலானான்.

அர்ச்சனன் இருக்கும் இடத்தை நோக்கிச்சென்ற சாத்யகியைத் துரோணர் தடுத்துப் போரிட்டார். சாத்யகி அவரை எதிர்த்துப் போரிட்டு படையணி யைப் பிளந்து உட்புகுந்தான். அவனின் தாக்குதல்களை எதிர்கொள்ளமுடியாது துச்சாதன னும் துரிய்யாதனனும் பின் வாங்கினர். இவ்வேளை திட்டத்துய்மனும் வந்து துரோணரைத் தாக்கினான். இதனாற் கோபமடைந்த துரோணர் பாஞ்சாலர்களைக் கடுமையாகத் தாக்கினார்.

சாத்யகி துரியோதனன் இருக்கும் இடத்தை அனுகிய தும் மீண்டும் துரியோதனன் வந்து அர்ச்சனனுடன் போரிட்டான். அப்பொழுது கண்ண பிரான் அர்ச்சனனை நோக்கி “அர்ச்சனா செல்வமிகுதியால் ஆணவத்துடன் அக்கிரமங்கள் பல செய்ததுடன் திரெளபதியை

அவமானப்படுத்திய இவளை விடாதே. இவனை இப்பொழுதே வதம் செய்” என்று அர்ச்சனனை ஊக்கப்படுத்தி னார். அத்துடன் தேரினைத் துரியோதனன் முன்பாகக் கொண்டு நிறுத்தினார்.

கண்ணனும் அர்ச்சனனும் ஒன்றினைந்து தன்னைத் தாக்க வருவதனைக் கவனித்த துரியோதனன் மிகக் கடுமையாகப் போரிட்டான். அர்ச்சனன் எய்த பாணங்கள் ஒன்றும் துரியோதனைத் தாக்கவில்லை. இதனைக் கவனி தத அர்ச்சனன் கலக்கமுற்ற வேளை கண்ண பிரான் அர்ச்சனனை நோக்கி “அர்ச்சனா துரியோதனன் உடல்முழுவதும் கவசம்”பூண்டுள்ளான். கவசம் அணியமுடியாத பகுதிகளை நோக்கி உனது அம்புகளால்த் தாக்கு” என்று கண்ண பிரான் கூறியதனைச் செவி மடுத்த அர்ச்சனன் துரியோதனனின் கையுறைகளைப் பொடி செய்து உள்ளம் கைகளையும் நகக்கணுக்களையும் குறிபார்த்து அம்புகளை அடித்தான் இதனால் வேதனை பொறுக்க முடியாத துரியோதனன் அவ்விடம் விட்டு நீங்கலானான்.

சாத்யகி சென்று நெடுநேரமாகியும் அவர் திரும்பாமையினாற்க் கவலையடைந்த யுதிஷ்டிரர் பீமனை அர்ச்சனன் இருக்குமிடத்திற்குச் சென்று போரிட-

வேண்டும் என்று பணித்தார். இதனாற் பீமன் திட்டத்துடும் மனை யுதிஷ்டிரரைக் காக்கு மாறு கூறி அர்ச்சனன் இருக்கு மிடத்தை நோக்கிச் செல்லா னான். பீமன் களம் புகுவத னைக் கண்ட துச்சாதனனும் விகர்னனும் அவனை எதிர்த் தனர். துச்சாதனனைக் கண்ட பீமன் கௌரவ சேனையைப் பல மாகத் தாக்கி தூரியோதனனின் தமியியர் பதினொரு பேரைத் தேடிக் கொன்றொழித்தான். இதனால்க் கௌரவசேனை கலக்கமடைந்து சிதறத்தொடங்

கியது. இவ்வேளையிற் துரோ னர் பீமனை எதிர்த்தார். அர்ச்சனன் தன்னை மதித்து மரியாதை செய்வதனைப் போன்று பீமனும் தன்னை மதிப்பான் என்று எண்ணிய துரோனர் “பீமா என் அநுமதியின்றி எவ்ரும் வியுகத்தினுட் புகமுடியாது அர்ச்சனன் என் அனுமதி பெற்றுத் தான் உட்புகுந்தான்” என்று கூறலானார் இதனைக் கேட்ட பீமன் பெருங் கோபமடைந்தான்.

(தொடரும்.....)

அகில இலங்கை மெய்கண்டதேவர் வாரம் (26-10-2003 முதல் 01-11-2003 வரை)

அன்புடையீர்,

சைவசமய குரவர் நால்வர் சந்தானகுரவர் நால்வர் இவர்களின் குருபூசையைக் கொண்டாடுவது சைவசமய மரபு. பண்ணிரு திருமுறைகளுக்கு அடுத்துச் சைவநெறியினர் போற்றுகின்ற சைவசித்தாந்த சாத்திரம் பதினான்கு. அவற்றுள் தலைமையானது சிவஞான போதும். அதனை அருளிச் செய்தவர் மெய்கண்டதேவநாயனார்.

இவ்வருடம் மெய்கண்டார் குருபூசைத்தினம் 26-10-2003 ஞாயிற்றுக்கிழமை. 101A, அம்மன் வீதி, பண்டாரிகுளம், வவுனியாவில் திருக்கைலாச பரம்பரை மெய்கண்டார் ஆதினத்தில் விழா சிறப்பாக நடைபெற்றது.

இவ்வண்ணம்
ஞானப்பிரகாசசிவம், குருமுதல்வர், மெய்கண்டார் ஆதினம்
பண்டாரிகுளம் அம்மன் வீதி, வவுனியா

★ ஒருவரை ஒருவர் சரியாக அறிந்து கொள்ளுங்கள் ★

இரங்கற்பா

சாஹித்தியசாகரம், மகாவித்துவான்

இனுவில் பிரமஸி மா. த. ந. வீரமணி ஐயர் M. A.
அவர்கள்

இறையடி சேர்ந்த செய்தி கேட்டவேளை

[08 - 10 - 2003 காலை 8 மணியளவில்]

வாகீசலாந்தி கனகசபாபதி நாகேஷ்வரன் M. A. அவர்கள்
கண்ணீர் சிந்தி எழுதிய

கண்ணீர் அஞ்சலிப் பா

செந்தமிழாற் சேர்ந்தினார்ந்த தெய்வமணி!

செய்பணியாற் பேறுபெற்ற ஞானமணி!

பைந்தமிழாற் பாவியற்றும் பக்திமணி!

பாராறியப் போற்றிடும் நல்வீரமணி!

நெந்த உடற்சுகமளிக்கும் நல்லமணி!

நாளும் வழிபாடியற்றும் சைவமணி!

சொந்தமெலாம் அனுசரித்து வாழ்ந்தமணி!

சொர்க்க உலகினுக்கோரதிதி ஆனமணி!

செய்பணியாற் தமிழ் வாழச் செய்தமணி!

செயற்கரிய செய்கை பல கண்டமணி!

உய்வகைகள் பலவற்றை உதிர்த்தமணி!

உத்தமநன் மேற்குணவுகள் வாய்த்தமணி!

பையரவும் பூண்டசிவன் பாடுமணி!

பார்ப்பவர் முன் ஏறேனவே நடந்தமணி!

கையடக்கப் பொடிப்பேழை கொண்டமணி!

கவியரசர் மகாவித்துவ வீரமணி!

பாராறியப் புகழ் நிறுவி நின்றமணி!

பக்தர்களின் மனங்களிலே வாழுமணி!

தேரிமுக்கும் ஆலயங்கள் ஊஞ்சல்மணி!

திக்கெட்டும் ஒலிக்கப் பாப்பாடும்மணி!

ஊரோலிக்கும் உலகொலிக்கும் நாமமணி!

உருகியென்றும் பாடப் பா யாத்தமணி!

காரெனவே கவிமழையைச் சிந்துமணி!

கானுவமோ! இனி நாமோர் வீரமணி..!

★ ஒருவரின் பேச்சிலிருந்து உள்பண்டை அறியலாம் ★

அன்புக்கோர் வீரமணி அறிவுக்கோர் வீரமணி!
பண்புக்கோர் வீரமணி பாவுக்கோர் வீரமணி!
இன்புக்கோர் வீரமணி இதத்துக்கோர் வீரமணி!
நன்புக்கோர் வீரமணி நாடற்றிந்த வீரமணி!

புலம்பல்

கற்பகவல்லி நின் பொற்பதங்கள் பிடித்துப் பாடவோசென்றனயோ?
கவியேறே நினைக்காணக்கண்கள்தான் தேடுதையா எங்குதான்
சென்றனயோ?
புவியரசர்வாழப் பாப்பாடிய தமிழ்ப்புலவ! புலம்பெயர்ந்து
சென்றனயோ?
இடியேறு கேட்ட நாகமென என்னிதயம் அடங்கியதோ
வெனவுணர்ந்தேன்!
படியேறிப் பயந்தளித்த பாமணிகள் நிலைக்குமையா பார்புகழ
வாழும் மணியே
அடியேனையும் வாழ்த்திப் பாப்பாடிய பேரழகை எந்நாரும்
யான்மறவேன்!
பேரியோய்! நீ தமிழ்ப்பாவால் வாழ்வாய்நீடு நாரும்! நாரும்!
அன்பன் க. நாகேஸ்வரன்

சந்திதி முருகா நான்
நிந்தமும் வருவேன்
உன்னைத் தினம் பாடிப்பாடி
உங்கதி அடைவேன்
ஆற்றங்கரை மீதிருக்கும் அழகுச்சடரே
ஆற்றல்பல தந்தெமக்கு அருள் புரிவாயே
செல்வச் சந்திதியான் சிந்தை குளிர என்றும்
நான் உனைத்துதிப்பேனே
கல்வி செல்வம் வீரம் எனக்கு — நீ
தந்திடவே பல கவிதைபடிப்பேன்
கற்றகல்வி என்றும் நிலைத்திடவே — தினம்
உங்கு அழுது படைப்பேன்
தொண்டமானாறு பதியினிலே வீற்றிருக்கும்
தொண்மை வாய்ந்த அழகு முருகா
என்றும் எங்களை காத்து — நீ
அருள் புரிவாயே

★ புலநடக்கம் கொண்ட மனிதனை தெய்வமாகப் போற்றலாம் ★

மெய்கண்டதேவர்

வை. க. சிற்றம்பலம்

ஷைவ சித்தாந்தத்தின் நுண் பொருளை, அதன் விளக்கத்தை நெறிப்படுத்திக் காட்டிய சந் தானாசாரியருள் தலைசிறந்தவராய் முதன்மை பெற்று விளங்கு பவர் மெய்கண்டதேவர் என்பார். இவர் செய்த அரும் பெரும் தலை சிறந்த நூல் சிவஞான

போதமாகும் அவரை கி. பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தாகக் கூறுவார். இவரது வரலாற்றை மாணவர் முதல் யாவரும் அறிந்திருத்தல் அவசியம். இவரின் பெருமையை அறிந்த தாயுமான சுவாமிகள் இவரைப் பற்றி தமது பாடலொன்றில்

‘பொய் கண்டார் காணா புனிதமெனும் அத்துவித
மெய்கண்ட நாதனருள் மேவுநாள் எந்நாளோ’ என்று பாடியுள்ளார்

திருப்பெண்ணாகடம் எனும் திருத்தாங்காளை மாடத்திலே வேளாளர் குலத்திலே சிவபத்த ராகிய அச்சுத களப்பாளரின் அருந்தவப் புதல் வனாகத் தோன்றியவர். இவரின் அவதாரம் பற்றிய புதுமையை நாமறிந் திருத்தலவசியம்.

மெய்கண்டாரின் தந்தையார் அச்சுத களப்பாளரும் தாயாரும் தமக்கு பல வித பொருள் வளங்களிருப்பினும்

அவற்றிலும் அருமந்த பொருள் பிள்ளைப் பாக்கியமே அஃது தமக்கும் கைகூட வேண்டு மென்று நினைந்து, அந்நாள் சகலாகம் பண்டிதராய் விளங்கிய அருணந்தி சிவாச்சாரியாரிடம் சென்று முறையிட்டனர். அதைக்கேட்ட அருணந்தியார் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானது திருமுறையில் திருக்கயிறுசாதி திப் பார்த்தபோது வந்த திருப்பாட்டு.

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோடுள்ளநினைவாயினவே வரம்பெறுவரை யுறவேண் டாமொன்றும்

அறத்தை விளங்க வைப்பது அன்பு.

வேயன்தோ ஞமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையோ ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே என்பதாகும்.

அதையுணர்ந்த அருணந்தி யார் நீவிரிவரும் திருவெண்காடு சென்று அங்குள்ள முக்குள நீரில் மூழ்கி வெண்காட்டு நாதரைத் தினமும் இறைஞ்சினால் உங்களுக்கு ஒரு புத்திரன் அவதரிப்பானென்று கூறி ஆசீர்வதித்தார் அவர் கூறியபடி அவர்களிருவரும் அங்கே சென்று நீர்மூழ்கி விரதம் காத்தலும் அவர்களுக்கு நாள் டைவில் ஒரு புத்திரன் அவதரித்தான். அப்பிள்ளைக்கு கூவேத வனப் பெருமாள் என நாமெங்குட்டினர். வளரும் பிள்ளையை அவரது மாமனாரான காங்கேயினார் வளர்த்துவந்தார். பிள்ளை உலகவாழ்வை மதியாமல் சிவபரம் பொருளையே மனதில் தியானித்து வணங்கி வந்தது இவ்வாறு இவர் திருவருட்பேற்றுக்கு அருகதையுடையராயிருக்குநாளில் திருக்கைலாயபரம்பரையைச் சேர்ந்த பரஞ்சோதி மகாமுனிவர் வானவெளியாற் செல்கின்றவர், கூவேத வனப் பெருமாளின் பக்குவநிலையை யனர்ந்து அவ்விடம் வந்து, அப்பிள்ளைக்கு நிர்மலதீக்கையைச் செய்து சிவபிரானது அகண்டாகார சொரூபநிலையை அவருக்கு உபதேசித்து ஆசீர்வதித்து மெய்கண்ட தேவரெனும் தீட்சா நாமமுஞ் சூடிச் சென்றார். அதன் பின்

நாளிலும் பொழுதிலும் இறைபக்தியுடன் அவர் வாழ்ந்தார்.

இவரின் வரலாறுகளைப் பலபேர் கூறக்கேட்ட அருணந்தி யார் இவரை அடக்கியாள நினைந்து, அவரது இல்லஞ்சென்று நின்றிடவும், அவ்வாறு நிற்பவரது தன்மையையுணர்ந்தவராகிய மெய்கண்டார் தாம் அங்கு நின்றவரை சற்றேனும் மதியாதிருக்கக் கண்ட அருணந்தியார். ஆணவும் என்றாலென்ன? என்று அதட்டி வினாவினார். அதைக்கேட்ட மெய்கண்டார், தமது சுட்டுவிரலைக்காட்டி இங்கே நிற்கின்ற உமதுகோலமே அது எனக் கூறினார் இந்தநிலையில் அந்தச் சற்றுபுத்திரரது திருவருள் நோக்கம் பெற்ற அருணந்தியார் தாம் கொண்ட ஆணவும் நீங்கப் பெற்றவராய் அவரது திருப் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினார்.

மெய்கண்டார் திருவருள்கைவந்தவராய் சைவ சித்தாந்தத்தை விளக்கும் கருஞ்சுமாக சிவஞான போதம் என்னும் சிறந்த நூலைச் செய்தருளினார் பெரியதோர் மலை சிறியதோர்கள் ணாடியில் எவ்வாறு முழுமையும் தொன்றுமோ அவ்வாறு பன்னிரண்டு சூத்திரங்களைக் கொடுக்கிறார்.

களைக் கொண்டு விளங்குமிந்த
நூல் சைவசித்தாந்தக்கதை அதி
நுட்பமாக விளக்குவதாகும்
இவரின் சீடரே அருண ந்தி
சிவாச்சாரியார் அவரது சீடர்
மறை ஞானசம்பந்தர் அவரது
சீடர் உமாபதி சிவாச்சாரியார்
இந்நால்வரையும் திருக்கைலாய
பரம்பரைச் சந்தானா சாரிய
ரென்பர்.

மெய்கண்ட சந்தானம்
கைலாய பதியாகிய சிவபிரான்
கல்லாவின் கீழிருந்து வேத
சிவாகமங்களின் மெய்ப் பொரு
ளைத் திருநந்தி தேவருக்கு

உபதேசித்தருளினார். அவர்
சனற்குமாரருக்கு உபதேசித்தார்
அவரும் தமது சீடரான சத்திய
ஞான தரிசினிக்கு உபதேசித்தார்
இவரிடம் உபதேசம் கேட்டவரே
பரஞ்சோதி முனிவராவர் இவ்
வாறு இச் சந்தானம் உமாபதி
சிவம் வரை தொடர்ந்து வந்தது
உமாபதியாரின் சீடர், திருவா
வடுதுறை தருமபுரம் ஆகியவற்
றில் ஆதினங்களை நிறுவி சைவ
சித்தாந்தத்தை வளர்த்து வருகிறார்கள். அவை இன்றும் நின்று
தமது தொண்டை வளர்த்து
வருகின்றன.

“மன்னிக்க மாட்டாயா”?

என்னபிழை ஏதுபிழை ஒன்றுமே
எமக்குத் தெரியவில்லை
எதற்கு அப்படி நடந்ததோ அதுவும்
எமக்குத் தெரியவில்லை
முன்னமும் இப்படி நடக்கவில்லை
அதனாற் புரியவில்லையே
முருகா! என்னதவறு செய்தோம்?
மன்னிக்க மாட்டாயா?
என்னவோ இதுபற்றிச் சற்றுப்
பயமாகவே இருக்கிறது
ஏழைமனம் அதுபற்றிச் சிந்திக்க
என்னவோ தடுமாறுகிறது
சின்னவிடயம் என்று நாமிதைச்
இந்திக்கவும் முடியவில்லையே!
சந்நிதி முருகா! சங்கடம் இனிவேண்டாம்
சாந்தமாய் நீயோரு வழிசொல்லு!

மலர்களைச் சுற்றி மனம் கமமும்

அரை நிமிட ஞேரம்

கி. யோகேஸ்வரி

எனது மனம் குருபரணின்
பாதாரவிந்தங்களிற் சில நிமிட
நேரம் இலயித்துத் தியானிக்க
வேண்டுமென நான் ஆசைப்படு
கிறேன். அது முடியவில்லையே
சில நிமிட நேரம் தியானிக்க

முடியாவிட்டால் ஒரு நிமிட
நேரம், அதுவும் வேண்டாம்
அரை நிமிட நேரமாவது அந்தப்
பாதகமலங்களில் ஐக்கியப்படக்
கூடாதா? ஆன்ம ஈடேற்றத்
திற்கு அந்த அரை நிமிடம்
போதுமே,

ஆயிரம் கோடி காமர் அழகெலாம்
 திரண்டு ஒன்று ஆகி
 மேயின் எனினும் செவ்வேள் விமலமாம்
 சரணந் தன்னில்
 தூயநல் எழிலுக்கு ஆற்றாது என்றிடின்
 இனைய தொல்லோன்
 மாயிரு வடிவிற் கெல்லாம் உவமையார்
 வகுக்க வல்லார்?

என்ற கந்தபுராணப் பாட
வில் தூயநல் எழில் கொண்ட
விமலமாம் சரணம் என்று போற்
றுவதிலிருந்து முருகனின் அழகிய
பாதாரவிந்தங்களின் பெருமை
நமக்குப் புரிகிறது.

ஆணவம், கன்மம், மாயை
 என்னும் மலங்களாற் பீடிக்கப்
 பட்ட ஆத்மா அவற்றிலிருந்து
 விடுபடுவது அத்தனை சுலப
 மல்ல, அதனாலேயே இந்தமனம்
 அந்தச் சரணங்களிலே சரணா
 கதி அடைய முடியாது தத்தளிக்
 கிறது.

விமலம் என்றால் இந்த மலங்களைல்லாம் அற் றது என்று பொருள். இறைவன் மலங்களற் றவனாகையால் விமலன், ஆனால் இங்கு அவனது சரணகமலங்கள் 'விமலமாய் சரணம்' என்று கூறப்படுகிறது.

திருப்பாதங்கள் மலமற்றவை
யென்று கூறியா தெரியவேண்டும்? ஆகவே இங்கு 'விமலம்'
என்று கூறியதற்கு வேறோர் உட்பொருள் இருக்கவேண்டும்.

இந்தச் சரணாரவிந்தங்கள்
அதை நினைத்தவர்களுது மலங்

இயிருக்கு அறிவைத் தருவது திருவந்தி

1

களையே நீக்கவல்லவை அல் வா? மலங்களை நீக்கவல்ல திருப்பாதுப் போதுகளை ‘விமலம்’ என்று போற்றுவது சாலப் பொருத்தமானதே.

எம்மைச் சூழ்ந்துள்ள மலங்களைப் போக்கி ஆட்கொள்ள வல்லவனாகிய சரவணனின் சரணாரவிந்தங்களை நாம் நினைந்துருகித் துதிப்பது அத்தியாவசிய மென்று சொல்லித்தான் புரிய வேண்டுமென்றில்லை.

ஆனால் எமக்கு எத்தனையோ அத்தியாவசிய வேலைகள், செய்ய வேண்டியவையாய்க்

குவிந்து கிடக்கின்றன. அவற்றைச் செய்வதற்காகப் போகின்ற அவசரத்தில், கோவிலைக் கண்டாற் கூடக் கும்பிட நேரமிருப்பதில்லை. கோவிலைத் தாண்டியதும் எதிர்ப்படும் காவலரணில் மட்டும் பல நிமிடங்கள் காத்திருக்க எமக்கு நேரமிருக்கும் இந்த மனோ நிலையை நாம் மாற்றவேண்டும்.

அரை நிமிடமாவது அந்தவிமலமாம் சரணந்தன்னைத் தினமும் மனமுருகித் துதிப்போம்” என்று நாம் ஒரு தீர்மானத்தை இன்று முதல் எடுத்துக் கொள்வோமாக!

“ எறும்புக்கும் உரிமை வேண்டும் ”

பொங்கலோ பொங்கல் பூரிக்கும் பொங்கல்
 புனர்வாழ்வுக் கான பொங்கல்,
 எங்குமே தங்கட்டும் இனியசந் தோழும்
 இதுபோன்று வரவேண்டுமே,
 திங்களில் வருகின்ற தெவிட்டாத பொங்கலோ
 திகழ்ட்டும் எட்டுத் திக்கும்
 தீராத துண்பங்கள் இனிமேலும் வேண்டாம்
 தீர்க்க சுமங்கலியாய் வருக.
 பங்கமே இல்லாத லாழ்வுயினி வேண்டும்
 பல்கலைகள் வளரவேண்டும்,
 பண்பாடு இந்நாட்டில் சிறந்தோங்க வேண்டுமே
 பாரெங்கும் அமைதிவேண்டும்
 எங்குமே நாம்செல்ல இனிதான் வரம்வேண்டும்
 எறும்புக்கும் உரிமைவேண்டும்
 ஏற்றியே போற்றிடச் சந்திதி முருகன்
 எங்குமே கூட்டிச் செல்வான் K. S. சிவஞானராஜா

★ மனத்தூய்மை இல்லாமல் காரியத்தைச் சாதிக்கமுடியாது ★

ஓளவையார் அருளிச்செய்த நல்வழி

ooooooooooooooooooooooo

என்னி யோருகரும் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணாது
புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லாற் - கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே
ஆங்கால மாகுமவர்க்கு. [4]

ப - ரை:- யார்க்கு - யாவருக்காயினும், புண்ணியம் வந்து எய்த
போது அல்லால் - (முன்செய்த) புண்ணியம் வந்து கூடிய போதல்லா
மல், என்னிய ஒரு கருமம் செய்யொண்ணாது - (மற்றைக் காலத்
திலே) நினைத்து ஒரு தொழிலைச் செய்ய முடியாது. கண் இல்
லான் மாங்காய் விழ ஏறிந்த மாத்திரைக்கோல் ஒக்கும். புண்ணியம்
வந்து கூடாது (அக்காலத்திற் செய்யும் அத்தொழிலானது)
கண் இல்லாதவன் மாங்காய் விழு வதற்கு ஏறிந்த மாத்திரைக்
கோலைப் போலும், ஆம் காலம் அவர்க்கு ஆகும் - (புண்ணியம்
வந்து கூடிய போது) அவருக்கு அத்தொழில் தானே முடியும் எ-று.

இ-ம்: புண்ணியம் இல்லாதவன் என்னிய தொழிலும் முடியப்
பெறாது கைப்பொருளும் இழப்பான் எ-ம் [4]

வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன் போமினென்றாற் போகா - இருந்தேங்கி
நெஞ்சம் புண்ணாக நெடுந்தாரந் தா நினைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில். [5]

ப-ரை: வாராத வருந்தி அழைத்தாலும் வாரா - (தமக்கு)
வராதவைகள் வருந்தி அழைத்தாலும் வராவாம். பொருந்துவன்
போமின் என்றாற் போகா - தமக்கு வருபவைகள் போமினென்று
வெறுத்தாலும் போகாவாம். இருந்து ஏங்கி - (இவ்வண்மையை அறி
யாமல்) இருந்துகொண்டு ஏக்கமுற்று, நெஞ்சம் புண் ஆக தாம்
நெடுந்தாரம் நினைந்து துஞ்சுவதே, மனம் புண்ணாகும்படி [அவை
களைத்], தாங்கள் நெடுந்தாரம் நினைந்து மாண்டுபோவதே, மாந்
தர் தொழில் - மனிதருடைய தொழிலாம் எ-று.

இ-ம்: இருவினைகளைச் செய்தவர் அவற்றின் பயன்களாகிய
இன்பதுங்பங்களை அருபவிப்பது தப்பாதாதவின் அவற்றின் பொருட்

★ அதிகாரத்தை விரும்பிச் சுதந்திரத்தை இழக்காதே ★

உக்கவலையற்று - வாழ்நாளை வீணாகப் போக்குதல் அறியாமென - ம, [5]

உள்ள தொழிய வொருவர்க் கொருவர்க்கங்
கொள்ளக் கிடையா குவலைத்தில் - வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கரையேறி னாலென்
உடலோடு வாழு முயிர்க்கு. [6]

ப - ரை:- ஒருவர்க்கு உள்ளது ஓழிய - ஒருவருக்கு (ஊழினால்) உள்ளதல்லாமல், ஒருவர் சுகங் கொள்ளக்கிடையா - மற்றொருவருடைய சுகங்களை அனுபவிக்க விரும்பினால் அவை கிடையாவாம். (ஆதவினால்) குவலைத்தில் - இப்பூமியிலே, உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு - உடம்புகளோடு கூடிவாழும் உயிர்களுக்கு, வெள்ளக்கடல் ஒடி மீண்டு கரை ஏறினால் என் - வெள்ள நீரையுடைய சமுத்திரத்திலே (கப்பலின் மேற்) சென்று (சம்பாதித்துக் கொண்டு) திரும்பி வந்து கரை ஏறினாலும் அதனாற் பயன் யாது? எ - று.

இ - ம:- பெரு முயற்சி செய்து பெரும் பொருள் சம்பாதித்தாலும் ஊழினளவன்றி அதிகமாக அனுபவித்தல் கூடாது. [6]

எல்லாப் படியாலு மெண்ணினா விவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலிநோய்ப் புன்குரம்பை - நல்லார்
அறிந்திருப்பா ராதவினா வாங்கமல நீர்போற்
பிறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு. [7]

ப - ரை:- எல்லாப் படியாலும் எண்ணினால் - சுகல விதங்களி னாலும் ஆராயுமிடத்து, இவ்வுடம்பு பொல்லாப்புழுமலி நோய்ப் புன்குரம்பை - இந்தச்சரீரம் பொல்லாத புழுக்களுக்கும் நிறைந்த வியாதிகளுக்கும் புல்லிய ஒரு சிறு வீடாக இருக்கின்றது. நல்லார் அறிந்து இருப்பார். நல்லவிவேனார்கள் (இவ்வுடம்பினிழிவை) அறிந்திருப்பார்கள், ஆதவினால் கமலநீர்போல் பிரிந்து இருப்பார். ஆகையால் அவர்கள் தாமரை இலையின் நீர்போல (இவ்வுடம்பிலே கூடியிருந்தும்) கூடாதிருப்பார்கள், பிறர்க்குப் பேசார் - (பயன் படாமையால் பிறருக்கு (அந்த நிலையை)ச் சொல்வார்கள் எ - று.

இ - ம:- உடம்பு வேறு தாம் வேறு என்று அறிந்த ஞானிகள் உடம்போடு கூடியிருப்பினும் பற்றற்றிருப்பார்கள் ஆதலால் அவர் களுக்குத் துன்பமேயில்லை எ - ம. [7] . (வளரும்.....

17 - 02 - 2003-இல் இருந்து
நித்திய அன்னப்பணிக்கு உதவி புரிந்தோர்
வியரம்

ச. கபாஸ்கரன் இராஜவீதி நீர்வேலி	600	00
விழுப்புக்குந்தரம் ஞானம் [V. V. T.] லண்டன்	3150	...
சி. சின்னத்தம்பி குடும்பம் சங்குவேலி மத்தி	3000	...
சி. ஆனந்தசுந்தரம் அச்சுவேலி வடக்கு	1000	...
செல்வமாணிக்கம் தாட்சாயினி உடுப்பிட்டி	1000	...
சி. கிருபாகரன் சிவசக்தி கோவிலடி அச்சுவேலி	2000	...
சக்தி உரும்பராய்	2 முடை அரிசி	
N. நடேசன் நெல்சன் பிளேஸ் கொழும்பு	5000	...
வன்னியசிங்கம் மழுரகிரி பத்தமேனி	1000	...
மு. கணேச இனுவில்	2 முடை தீட்டல்	
S. ஸ்ரீரங்கநார்யகி தாதி உத்தியோகத்தர் யாழ்	1000	...
கு. தியாகராஜசர்மா [நீர்வை மணி] நீர்வேலி	2000	...
ஸ்ரீ நதியா நகைமாடம் யாழ்ப்பாணம்	2000	...
T. தியாகவிங்கம் [S. V. M.] யாழ்ப்பாணம்	1 முடை அரிசி	
குணபாலா குடும்பம் புலோவி	2000	...
கிருபாகரன் காரைநகர்	500	...
ஆ. விநாயகமூர்த்தி சாளம்பை கரணவாய் மத்தி	1000	...
S. மாசிலாமணி குடும்பம் வறணி	5000	...
ஆ. சரவணமுத்து அல்வாய்	25,000	...
நா. புஸ்பராசா தொல்புரம்	1000	...
பா. பவா இந்திரன் பருத்தித்துறை	1 முடை அரிசி	
செல்வி நிவேதினி முத்துவிங்கம் வட்டு கிழக்கு	500	...
மார்க்கண்டு P. M. கரவெட்டி (கொழும்பு)	2000	...
தே. ஜெயகருணாகரன் கரணவாய் மத்தி	1000	...
செ. நவரெத்தினராசா (கப்புது) குப்பிளான்	மரக்கறி வகை	
திருமதி செல்வரெத்தினம் பிள்ளையார் ஒழுங்கை	திருநெல்வேலி	
கு. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா கொழும்பு (நவிண்டில்)	2000	...
S. மணிவாசகன் ஸ்ரேசன் றோட் கொழும்பு	500	...
S. சக்திவடிவேல் ஆசிரியர் வல்வெட்டித்துறை	300	...

★ போலியான நண்பனை விட வெளிப்படையான எதிரியே மேல் ★

K. P. ஆனந்தநடேசன் (இலங்கை வங்கி)	1000	00
க. தர்மகுலசிங்கம் பேபி குடும்பம் [கண்டா] தொண்,	13,000	00
மு. சொ. லோகநாதன் முத்துவெல்லமாவத்தை கொ.	1050	00
நா. புஸ்பராசா தொல்புரம் சீனி பருப்பு	1000	00
திருஞானசம்பந்தன் மன்னிங்பிளேஸ் கொழும்பு	2000	00
திரு. திருமதி நவரெத்தினம் லண்டன்	50,000	00
ஸ்ரீகரன் சிவபாக்கியம் மடத்தடி வீதி கொடிகாமம்	1200	00
சி. க. சிற்றம்பலம் பேராசிரியர் யாழ்	1000	00
லோ. தனுரா பண்டாரிகுளம் வஷனியா	2000	00
யோ. யோகராசா துன்னாலை வடக்கு	5000	00
திருமதி மங்கையர்க்கரசி பொன்னையா கொழும்பு	1000	00
விஜித்தா சத்திரகரன் கொழும்பு	1500	00
K. ரெட்னசாமி மலேசியா	3000	00
கு. கனகரெத்தினம் (இளை ஆசிரியர்) திருநெல்வேலி	4000	00
ஸ்ரீதேவி அரிசி ஆலை அச்சுவேலி	1	முடை அரிசி
மு. கணேஸ் இனுவில்	1	முடை அரிசி
சவாமி சித்ரூபானந்தா பருத்தித்துறை	2	முடை அரிசி
ம. ஸ்ரீகாந்தன் அச்சுவேலி தெற்கு.	1	முடை அரிசி
சி. சந்திரலிங்கம் பதிவாளர் அச்சுவேலி வடக்கு	1	முடை அரிசி
திருமதி சி. தருமலிங்கம் இமையாணன் உடுப்பிட்டி	1000	00
விஜயரெட்னம் தயாபரன் குடும்பம் சங்குவேலி மத்தி	1000	00
N. பாலகிருஸ்னன் எட்டமண்ட் ரோட் கொழும்பு	1000	00
செல்வி அபிராமி தங்கேஸ்வரன் கொழும்பு	2500	00
ரஞ்சினிதேவி பாலசுந்தர் ஜேர்மனி	15,000	00
M. கஜவதனன் கொழும்பு	2005	00
வ. ஸ்ரீதரன் முத்த விநாயகர் கோவிலைடி கரணவாய்	4000	00
சி. ஸ்ரீ. ஆனந்தராசா நவின்டில் கரணவாய்	4000	00
S. குதாஸ் கண்டா	2000	00
சிவா தவேந்திரன் ம. அ. சரவணமுத்து குடும்பம் வத்ரி	1500	00
சி. தவேந்திரநாதன் உந்துவத்தை அல்வாய்	6000	00
குகன் லண்டன்	10,000	00
பொ. பரஞ்சோதி வத்தனை புலோவி	1000	00
கு. சிவகுமார் ஆசிரியர் மயிலணி சுன்னாகம்	600	00
வி. சிவலிங்கராசா முதுநிலை விரிவுரையாளர் யா. ப. க.	1000	00
செல்வி S. ஸ்ரீரங்கநாயகி தாதிஹத்தியோகத்தர்	1000	00
அருமைத்துறை இராதாகிருஸ்னன்	1	முடை அரிசி
K. கந்தராசா காரைநகர்	3000	00
க. மாணிக்கம் திக்கம்	500	00

* மேன்மையை நாடிச்செல்பவனுக்கு சிறுகுறைகள் உறுத்தாது. *

பொ. கந்தையா பூருடலேன் அரியாலை	500 00
த. பரமகுருநாதன் வியாபாரிமுலை	500 00
திருமதி J. யோகிராஜ் இடைக்காடு	1000 00
மாலதி சுப்பிரமணியம் கொழும்பு	1250 00
சோ. திருநாவுக்கரசு பிரதானவீதி, அப்புத்தனை	3 முடை அரிசி
	1 முடை பருப்பு
S. சுபேந்திரன் மலேசியா	1001 00
கணபதிப்பிள்ளை கணேசன் பிரதானவீதி பண்டாரவளை	1001 00
குமாரசாமி சோமசுந்தரம் கொழும்பு	1000 00
S. கிருபாகரன் சிவசக்தி கோவிலடி (அச்சுவேலி) லண்டன்	2000 00
M. அனுசியா துன்னாலை	1000 00
யசோதரன் துரைச்சாமி குடும்பம் கல்வயல்	1000 00
த. ந. பஞ்சாட்சரம் ஆசிரியர் நீர்வேலி	1000 00
தர்மிளா படிகலிங்கம் ஆஸ்பத்திரிவீதி யாழ்	1 முடை அரிசி
க. ஆறுமுகம் ஆசிரியர் நினைவாக	1 முடை அரிசி
மு. ஞானவேல் தெகிவளை கொழும்பு	5000 00
சே. செல்வரெட்டனம் தெகிவளை	500 00
சிவகுமார் சிவராஜி சுன்னாகம்	100 00
செல்வி நே. வேலுப்பிள்ளை கன்டா	6000 00
த. பூர் கோப்பாய்	100 00
கு. கணக்ரெத்தினம் இளை. ஆசிரியர் திருநெல்வேலி	5000 00
சே. அருமை மயிலங்கூடல் இளவாலை	1000 00
சி. சிவராசா உடுப்பிட்டி	1000 00
விஸ்வலிங்கம் சந்தரமூர்த்தி இடைக்காடு	500 00
அ. தங்கராசா உரும்பராய் கிழக்கு	2500 00
க. சிவானந்தமூர்த்தி சிரேஸ்டவிரிவுரையாளர் புத்தார் 1 முடை அரிசி	
திருமதி S. நந்தகுமார் மானிப்பாய்	6000 00
சஞ்சதா ஹரிச்சந்திரா லண்டன்	2000 00
நா. இராசதுரை கலாசாலை வீதி திருநெல்வேலி	1000 00
சிவகுமாரி சொக்கலிங்கம் தாதி உத்தியோகத்தர் மந்திகை	1000 00
K. வாகீசன் மானிப்பாய்	1000 00
அச்சுவேலி ப. நோ. கூ.	30 கிலோ பருப்பு
சி. தருமராசா இடைக்காடு	500 00
சி. இராஜேந்திரம் வல்வெட்டி	3000 00
பொ. புஸ்பராசா அச்சுவேலி வடக்கு	1000 00
நிக்ஷன் பல்பொருள் வாணிபம் அச்சுவேலி	1 முடை அரிசி
சசீலா நகைமாடம் பருத்தித்துறை	2000 00

புலன்களை அடக்கி ஆழ்வதே நன்று.

இரங்கற்பா

யாழ்ப்பாணம் - குரும்பசிட்டி

கலைப்பேரரசு

எ. ரி. பொன்னுத்துரை அவர்களது

மறைவுச் செய்தி கேட்ட வேளை

சபரகமுவ பஸ்கலைக்கழக மொழித்துறை முதுநிலை விரிவுரையாளர்
வாகீசகலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன்

எம். ஏ அவர்கள்

எழுதிய

கண்ணீர் அஞ்சலிப் பா

முதுமையிலும் கலையுணர்வுகொண்ட நெஞ்சன்

முத்தமிழும் கைவந்த முதன்மையாளன்

புதுமையெது அதனை மிக உணரவுல்லோன்

புகழ்பூத்த நாடகத்திற் புதுமை செய்வோன்
பதுமமலர்ப் பிரமனெனப் படைத்தல்செய்தோன்

பாப்பாடி நாடகத்தில் பாத்ரமேற்று

சதுரதுதான் தாளக்காவடியோடாடும்

தன்மையினைக் கொண்ட கலைப் பேரரசே

கல்லூரி விழுவெனினுங் கலைகள்செய்வோன்

கம்பன்து விழுவெனினுங் கலைகள்செய்வோன்

நல்லூரில் விழுவெனினுங் கலைகள்செய்வோன்

நயினையிலே விழுவெனினுங் கலைகள்செய்வோன்

பஸ்லோரும் வாழ்த்துகின்ற குரும்பசிட்டி [ச]

சன்மார்க்க சபைதனிலே கலைகள்செய்வோன்

வல்லோர்கள் பலரோடு வாழ்ந்த கலைப்

பேரரசர் பணிகளென்றும் வாழும் வாழும்!

நாடகத்தில் நாஞ்சிடுபாடு கொண்டார்

நாவினிக்க நற்கவீதை பாடிநின்றார்

பீடுபெறு தாளத்துறு காவடிகள்

பெற்றியது அற்புதமாய்ப் பாடிநின்றார்

வாழ்க்கையில் தன்னம்பிக்கையே அவசியம்.

ஓடுமிந்த உலகத்தின் வாழ்வு பற்றி
 ஓர்ந்துண்மை யறிந்து பணி தெரிந்துகொண்டார்
 சாடுகின்ற போதுமவர் தலை நிமிர்ந்தார்
 சாதுவாய்க் கலைப்பணிகளாற்றி வென்றார்

மாநாடு கருத்தரங்கு பலவுங்கண்டார் வென்றார்
 மாதர்பலர் அறிவுபெறப் பணிகள்விண்டார்
 வாணாளிற் துடிப்புடனே இயங்கி நின்றார்
 வானுயரக் கலைப் புகழை நிறுவிக்கொண்டார்
 தேனாறக் கதைகள் பல புகன்று நின்றார்
 தெவிட்டாத நாடகத்தின் உத்தியூ டே
 மேனாட்டிலுள்ள கலை விளக்கங் கண்டரார்
 மேவுதமிழ் முழக்கமது செய்து சென்றார்

நாடகத்தை மேடைதனில் நடித்த மேதை
 நாடறிந்த ஆசிரிய அதிபர் மேன்மை
 பாடறிந்து பணியாற்றி நின்ற மேலோன்
 பாடுவோமே அவர் புகழை நித்தம் நித்தம்.

ஆச்சிரமப்பணிகளுக்கு உதவி புரிய விரும்புவோர்
 கீழே உள்ள இலக்கத்திற்கு தொடர்பு கொள்ளவும்.

T. P. NO. 021 - 2263406

★ தூய சிந்தனை பிறக்க தெய்வ பக்தி இருக்க வேண்டும் ★

சந்திர்யான்

-ந. அரியரத்தினம்-

யாமிருக்கப் பயமேன் என்ற
இறை வாக்கியம்! பொதுவாகவே
இறை நம்பிக்கை உள்ளவர்களின்
உள்ளத்தைத் தொடுகின்ற ஒரு
வாக்கியமாகும். சந்திதியானை
நாடி வருகின்ற அடியார்களுக்
கும், சந்திதியானே தஞ்சமென

தஞ்சமடைகின்ற அடியார்களுக்
கும் இந்தவாக்கியத்தை நிதர்சன
மான உண்மையாக்க நடைபெற்ற
ரூக் கொண்டிருக்கின்ற சம்பவங்
கள் ஏராளம். அவற்றில் அண்
மையில் நடைபெற்ற ஒரு சம்ப
வத்தை அடியார்களுடன்
பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றோம்.....

புரிந்து பழகிவிட்டால் பிரிவு வருவதில்லை

இந்த வருடம் கதிர்காமம் உற்சவத்திற்கு சில நாட்கள் முன்பு கொழும்பிலிருந்து சிவகுரு நாத அடிகள் தலமையில் அகண்ட நாம பஜனை தொடர்பாக அடியார்கள் கூட்டம் ஒன்று அதற்கென தனியாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட வாகனம் ஒன்றில் சந்திதி ஆயத்திற்கு வருகை தந்திருந்தனர்.

இவர்கள் சிவாயநம என்ற ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை முழு நாளூம் தொடர்ச்சியாக ஒதுக்கின்ற செயற்பாட்டின் மூலம் இறை சிந்தனையையும், இறை பக்தியையும் எல்லோர் மத்தியிலும் ஏற்படுத்தும் நோக்கமுள்ள வர்கள்.

இந்த வகையில் கதிர்காம உற்சவத்தின் பொழுது கதிர்காமத்திற்குச் செல்வதற்கு முன்பு ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதிக்கு வருகை தந்து அதன் பின்பு கதிர்காமத்திற்கு செல்வதற்குரிய திட்டத்துடன் இங்கே வந்திருந்தனர்.

இவர்கள் அகண்ட நாம பஜனையின் பொழுது பூசிக்கின்ற சிவவிங்கத்தை தாம் பிரயாணம் செய்கின்ற வாகனத்திலேயே பக்குவமாகவும், பாங்காகவும் அதற்கென தனியாக ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தில் வைத்து வாகனம் வீதியில் செல்லும் பொழுதும் ஓலி பெருக்கியின் மூலம் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை

ஒதுவதற்குரிய ஒழுங்குகள் செய்திருந்தனர்.

இவ்வாறு திட்டமிட்டு பல முன் ஆயத்தங்களுடன் இவர்கள் சந்திதிக்கு வந்தமையால் பஜனை செய்யும் பொழுது தொடர்ச்சியாக கற்பூரதீபத்தை மேற்கொள்வதற்கு வசதியாக பெருந்தொகை கற்பூரத்தையும் தம்முடன் எடுத்து வந்தனர்.

ஆனால் அவர்கள் கொண்டு வந்த கற்பூரம் ஓரளவு பெரிய அளவு தொகையாக இருந்தமையால் அவற்றை வன்னி க்கு ஊடாக யாழ்ப்பாணத்திற்கு எடுத்து வருவதில் சில தடைகளும் தாமதங்களும் ஏற்பட்ட மையால் தடை முகாமில் அவற்றை வைத்துவிட்டு வரும் நிலமை ஏற்பட்டு விட்டது.

ஆனாலும் சிவகுருநாத அடிகள் தலமையில் வந்த அந்த அகண்ட நாம பஜனையை மேற்கொள்ளும் அடியார்கள் கூட்டம் தமது வாகனத்தில் தாமதிட்டமிட்டபடி சந்திதி ஆயத்தை வந்தடைந்தனர். அது மட்டுமல்ல தாம் எதிர்பார்த்து வந்தது போல அன்று மாலையே இருபத்துநான்கு மணி மேற்கொள்ள தொடர்ச்சியான அந்த அகண்ட நாம பஜனையை மேற்கொள்ள முடிவு செய்தனர்.

இருந்த போதும் பஜனையின் பொழுது 24 மணி நேர

மும் தொடர்ச்சியாக கற்புர தீபத்தை ஒளிரச் செய்வதற்குத் தேவையான கற்புரத்தை அந்த நேரத்தில் எங்கே பெற்றுக் கொள்வது எப்படிப் பெற்றுக் கொள்வது என்று சிந்திக்கத் தொடங்கினர். உண்மையில் அவர்கள் என்ன செய்வது என்று தெரியாது குழப்பமடைந்தனர்.

இந்த நிலையில் அந்த அடியார் கூட்டத்திற்கு பொறுப் பேற்று தலமை தாங்கி வழி நடாத்தி வந்த சிவகுருநாத அடிகள் அசையாத இறைபக்தி கொண்டவர் என்பதால் யாமி ருக்கப்பயமேன் என்ற அருள்வாக்குடன் அபயமளித்துக் கொண்டிருக்கும் கலியுக்கக்ந்தன் சந்திதியானை மனதில் நினைத்த வண்ணம் அஸாதியாகச் செயற் பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆலயச்சூழலில் இருந்த அன்பர்களினால் வழிப்படுத்தப்பட்ட சிவகுருநாத அடிகள் சந்திதியான் ஆச்சிரமத்திற்கு வருகை தந்து ஆச்சிரமத்தின் சுவாமிகளைச் சந்தித்தார்கள் சுவாமிகளிடம் தமது இக்கட்டான நிலமையைத் தெளிவுபடுத்தி தங்களுக்கு ஏதாவது வகையில் உதவுமாறு கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

சந்திதியானை நாடிலருகின்ற அடியார்களின் நன்மைக்காகவே செயற்பட்டுக் கொண்

டிருக்கும் ஆச்சிரமத்தின் சுவாமி கள் எந்தத்தயக்கமுயின்றி ஆச்சிரமத்தின் பூஜை அறையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சுவாமி களுக்கு நித்திய பூசைகளுக்கு பயன்படுத்துவதற்காக பிரபல்ய சைக்கிள் வீற்பணையாளர் மனியம்ஸ் குடும்பத்தால் வழங்கப் பட்டு பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் தன்னிடம் இருந்த விளைவு கற்புரம் முழுவதையும் அப்படியே எடுத்து வந்து இரண்டு கைகளாலும் சிவகுருநாத அடிகளிடம் கையளித்தார்கள். பூரணதிருப்தியுடன் அதனைப் பெற்றுக்கொண்ட சிவகுருநாத அடிகள் தாம்திட்டமிட்டபடி 24 மனிநேர பஜனையை ஆலயத்தில் ஆரம்பித்தார்கள்.

சந்திதியான் மூலஸ்தானத்தில் வேல்வடிவில் மிகவும் எளிமையாக வீற்றிருந்தாலும் பக்தர்களின் பக்தி நிலையை மிகவும் ஆழமாக உணரக்கூடியவன் அல்லவா. அந்தவகையில் ஆச்சிரமத்தின் சுவாமி அறையில் மேற்கொள்ளப்படும் நித்திய பூஜையின் சிறப்பையும், புனிதத்தையும் புரிந்து கொண்ட சந்திதியான் இங்கே தனது திருவிளையாடலை மேற்கொள்ள திருவுள்ளாம் கொண்டார்.

அடுத்தநாள் நேரம் மு. ப. 11 மனியளவில் ஆலயத்தில் அகண்ட நாம பஜனை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

இங்கே ஆச்சிரமத்தின் மண்டபத்தில் வெள்ளி நிகழ்வு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆச்சிரமத்தின் சுவாமிகள் வெள்ளி நிகழ்வு முடிவடைந்தவுடன் பூஜை அறையில் பூஜையை நடாத்துவதற்கு வசதியாக முன் ஆயத்தங்களை முடித்துபின் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் நிகழ்வை செவிமுடுத்தபடி ஆச்சிரமத்தின் வாசலில் சிறிது ஒய்வாக அங்கும் இங்கும் உலாவிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தநேரம் வாசலில் வாகனம் ஒன்று வந்து நிற்கிறது.

வாகனத்திலிருந்து ஒருவர் அரைருறையாகப் பொதிசெய்யப்பட்டாரு பொதியை இரண்டு கைகளிலும் ஏந்தியவாறு வாகனத்தில் இருந்தபடியே ஆச்சிரமத்தின் சுவாமிகளிடம் இந்தாருங்கள் ஐயா இதை வைத்துக் கொள்ளுங்கள், உங்களிடம் இதைத் தந்து விட்டுச் செல்வதற்காகத் தான் வந்தேன் நான் ஒரு நிமிடம் கூட இங்கே நிற்பதற்கு நேரமில்லை என்று கூறியபடி திரும்பிச் சென்று விட்டார்.

ஆம்! சுவாமிகளிடம் கையளிக்கப்பட்டது கற்பூரம். அதுவும் நேற்றைய தினம் ஆச்சிரமத்தின் சுவாமிகள் சிவகுருநாத அடிகளிடம் கையளித்தது போன்ற விளைவு கற்பூரம் ஏற்ததாழ அதே அளவு முழுமை

யாகப் பொதி செய்யப்படாத அதே வகையான உருவுஅமைப்பு ஆம் நேற்று வழங்கப்பட்ட அதே அளவு கற்பூரம் இன்று ஆச்சிரமத்திற்கு திருப்பவும் வந்து சேர்ந்து விட்டது. ஆச்சிரமத்தின் பூஜை அறையிலும் கற்பூரதீபத்துடன் வழை மை போல பூசைகுறைவின்றி நடைபெற்றது.

கற்பூரத்தை ஆச்சிரமத்திற்கு கொண்டு வந்து வழங்கிய வர் யாழ்ப்பாணத்தில் கடந்த காலங்களில் பிரபல்யமான சைக்கிள் விற்பனையாளனாக விளங்கிய மணியம்ஸ் உரிமையாளரின் மகன் றஞ்சன் என்பவர். இவர் தற்பொழுது கொழும்பில் பிறேயர் எசன்ஸ் விநியோகஸ்தர் என்ற விலாசத்தில் வியாபாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்.

இவர் ஆச்சிரமத்திற்கு மிகவும் அறிமுகமானவர் என்றாலும் அன்றைய தினம் வழுமைக்கு மாறாகவே குறுகியகால இடை வெளியில் கற்பூரத்துடன் ஆச்சிரமக்திற்கு வருகை தந்ததுடன் வழுமைக்கு மாறாகவே நடந்து கொண்டது மட்டுமன்றி இதைத்தருவதற்காகவே நான் வந்துள்ளேன் என்று கூறிச் செயற்பட்டதெல்லாம் சந்திதியானின் திருவிளையாடலாலேயே நடந்தேறியது. என்பதைத்தவிர வேறு எந்த விளக்கத்தை எம்மால் கூறமுடியும்.

ஓம் முருகா!

புண்ணியம் செய்யாவிட்டாலும் பாவம் செய்யாதிரு

கார்த்திகை மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

07 - 11 - 2003	வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை	: திரு. க. அருள்லிங்கம் (பேரவைத் தலைவர்)
விடயம்	:: 'வில்லிசை'
	(குறவனை மணந்த குறத்து)
வழங்குபவர்	: அம்மன் வில்லிசைக்குழு சுழிபுரம்

14 - 11 - 2003	வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை	: திரு. கு. அருணகிரிநாதன் (ஆவரங்கால்)
விடயம்	:: " பக்திப்பாடல் "
வழங்குபவர்	- கிருபா மகேந்திரன் (ஈழத்துச்சீர்காழி), யோகராசா ஒகன் - மனோ தபேலா - விமல்சங்கர், பிரபா

21 - 11 - 2003	வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை	: திரு. க. முத்துவேலு (பேரவை உறுப்பினர்)
விடயம்	:: " பொயிய புராணம் " (தொடர்)
வழங்குபவர்	: சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திரு. அ. சூமாரவேல் (யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

28 - 11 - 2003 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் மாத வெளியீடு **கார்த்திகை - 2003**

வெளியீட்டுரை	: திரு. சி. சிவஞானராஜா (ஆசிரியர் ஸ்கந்தவரோதயக்கல்லூரி)
மதிப்புரை	: திரு. க. நடேசன் தெணியான் (இளைப்பாறிய பிரதி அதிபர்)

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (2003 ஜனவரி- ஒக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டி யில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழமைபோல பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அதுபற்றிய முடிவுகள் 2004 ஜனவரி மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும். அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

மலர்க் குழு:

நீந்தியான் ஆசிரியம் சுவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை
செல்வச்சந்திதி, தொண்டைமானாறு.